

**RAPORT Z WIZYTACJI
(profil ogólnoakademicki)**

**dokonanej w dniach 28-29 maja 2018
na kierunku „zootechnika” prowadzonym
na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt
Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie**

Warszawa, 2018

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu.....	4
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	4
1.2. Informacja o procesie oceny.....	4
2. Podstawowe informacje o programie kształcenia na ocenianym kierunku.....	5
3. Ogólna ocena spełnienia kryteriów oceny programowej	6
4. Szczegółowy opis spełnienia kryteriów oceny programowej	7
Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni	7
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1	7
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron	9
Dobre praktyki.....	9
Zalecenia	10
Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia.....	10
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2	10
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron	15
Dobre praktyki.....	16
Zalecenia	16
Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie i okresowy przegląd programu kształcenia.....	16
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3	16
Studenci obecni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym PKA wyrazili pozytywne opinie na temat przejrzystości strony internetowej oraz aktualności zamieszczonych na niej treści. Ich zdaniem polityka informacyjna uczelni jest skuteczna i pozwala na szybkie odnajdywanie potrzebnych informacji oraz dokumentów.	22
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia Liczba, dorobek naukowy/artystyczny oraz kompetencje dydaktyczne kadry	23
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4	23
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron	27
Dobre praktyki.....	28
Zalecenia	28
Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia.....	28
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5	28
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron	29
Dobre praktyki.....	30
Zalecenia	30
Kryterium 6. Umiejdzynarodowienie procesu kształcenia.....	30
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6	30
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron	31
Dobre praktyki.....	31
Zalecenia	31

Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia	31
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7	31
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron	35
Dobre praktyki.....	35
Zalecenia	35
Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągnięcia efektów kształcenia.....	35
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8	35
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron	38
Dobre praktyki.....	38
Zalecenia	38
8. Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny.	38
Załączniki:	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 2. Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
pkt 8 Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 3. Ocena wybranych prac etapowych i dyplomowych..	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 4. Wykaz nauczycieli akademickich, którzy mogą być zaliczeni do minimum kadrowego kierunku (spośród nauczycieli akademickich, którzy złożyli oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego)	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 5. Wykaz nauczycieli akademickich, którzy nie mogą być zaliczeni do minimum kadrowego kierunku (spośród nauczycieli akademickich, którzy złożyli oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego)	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 6. Wykaz modułów zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 7. Informacja o hospitowanych zajęciach i ich ocena...	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: **prof. dr hab. Krzysztof Pulikowski, członek PKA**

członkowie:

- 1. prof. dr hab. - Leszek Nogowski - członek PKA**
- 2. prof. dr hab. Stanisław Kondracki- ekspert PKA**
- 3. dr Anna Bugajewska - ekspert ds. pracodawców**
- 4. mgr Agnieszka Socha-Woźniak- ekspert ds. postępowania oceniającego**
- 5. Michał Dzieciuch- ekspert ds. studenckich**

1.2. Informacja o procesie oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku „zootechnika” prowadzonym na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie przeprowadzona została z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2017/2018. Polska Komisja Akredytacyjna po raz czwarty oceniała jakość kształcenia na powyższym kierunku studiów. Poprzednia ocena na kierunku „zootechnika” przeprowadzona była w roku akademickim 2010/2011 – kierunek ten otrzymał wówczas ocenę wyróżniającą wyrażoną Uchwałą Nr 802/2011 Prezydium PKA z dnia 22 września 2011 r.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Raport Zespołu wizytującego został opracowany po zapoznaniu się z przedłożonym przez Uczelnię raportem samooceny oraz na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, spotkań i rozmów z Władzami Uczelni i Wydziału, pracownikami i studentami ocenianego kierunku, hospitacji zajęć, przeglądu infrastruktury dydaktycznej oraz oceny losowo wybranych prac etapowych i dyplomowych, zarówno licencjackich, jak i magisterskich. Władze Uczelni i Wydziału stworzyły bardzo dobre warunki do pracy Zespołu wizytującego.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o programie kształcenia na ocenianym kierunku

Nazwa kierunku studiów	zootechnika	
Poziom kształcenia (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	I i II stopnia	
Profil kształcenia	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne/ niestacjonarne	
Nazwa obszaru kształcenia, do którego został przyporządkowany kierunek (w przypadku, gdy kierunek został przyporządkowany do więcej niż jednego obszaru kształcenia należy podać procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdego z tych obszarów w liczbie punktów ECTS przewidzianej w planie studiów do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej poziomowi kształcenia)	obszar nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych	
Dziedziny nauki/sztuki oraz dyscypliny naukowe/artystyczne, do których odnoszą się efekty kształcenia na ocenianym kierunku (zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 8 sierpnia 2011 w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych, Dz.U. 2011 nr 179 poz. 1065)	dziedzina nauk rolniczych, dyscyplina naukowa zootechnika	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS przewidziana w planie studiów do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej poziomowi kształcenia	studia I st. stacj./niest. – 7 sem., 210 pkt. ECTS; studia II st. stacj./niestacj. – 3 sem., 90 pkt. ECTS	
Specjalności realizowane w ramach kierunku studiów	I st. – chów i hodowla zwierząt amatorskich, hodowla i użytkowanie zwierząt, hodowla koni i jeździectwo, profilaktyka zootechniczna i rehabilitacja koni; II st. – biotechnologia w hodowli zwierząt, hodowla i użytkowanie zwierząt, kształtowanie jakości produktów zwierzęcych, użytkowanie zwierząt wolno żyjących i gospodarka łowiecka, produkcja mieszanek paszowych i doradztwo żywieniowe.	
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwentów	inżynier/ magister inżynier	
Liczba nauczycieli akademickich zaliczanych do minimum kadrowego	I st.- 14; II st.- 14	
Liczba studentów kierunku	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	I st. – 200 II st. – 342	I st. – 19 II st. – 100
Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów	I st. – 2478 II st. – 993	I st. – 1646 II st. – 710

3. Ogólna ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium	Ocena stopnia spełnienia kryterium ¹ Wyróżniająca / W pełni / Zadowalająca/ Częściowa / Negatywna
Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni	wyróżniająca
Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia	wyróżniająca
Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia	wyróżniająca
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia	wyróżniająca
Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia	wyróżniająca
Kryterium 6. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia	w pełni
Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia	wyróżniająca
Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągania efektów kształcenia	w pełni

Jeżeli argumenty przedstawione w odpowiedzi na raport z wizytacji lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy będą uzasadniały zmianę uprzednio sformułowanych ocen, raport powinien zostać uzupełniony. Należy, w odniesieniu do każdego z kryteriów, w obrębie którego ocena została zmieniona, wskazać dokumenty, przedstawić dodatkowe argumenty i informacje oraz syntetyczne wyjaśnienia przyczyn, które spowodowały zmianę, a ostateczną ocenę umieścić w tabeli 1. P

Tabela 1

Kryterium	Ocena spełnienia kryterium ¹ Wyróżniająca / W pełni / Zadowalająca/ Częściowa
Uwaga: należy wymienić tylko te kryteria, w odniesieniu do których nastąpiła zmiana oceny	

¹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów kształcenia różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

4. Szczegółowy opis spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni

- 1.1. Koncepcja kształcenia
- 1.2. Badania naukowe w dziedzinie / dziedzinach nauki / sztuki związanej / związanych z kierunkiem studiów
- 1.3. Efekty kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

1.1.

Do raportu samooceny dołączono dokument opisujący Strategię (Program Rozwoju Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie w latach 2012-2020), stanowiący załącznik do Uchwały nr 56 Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 26 października 2012. Program ten definiuje misję Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie jako wszechstronną działalność na rzecz rozwoju kształcenia wysokiej jakości absolwentów i kadr naukowych, realizacji badań naukowych dostosowanych do potrzeb gospodarki regionu i kraju oraz wzbogacania kultury narodowej. Program rozwoju Wydziału Bioinżynierii Zwierząt, stanowiący załącznik do Uchwały Rady Wydziału Bioinżynierii Zwierząt nr WBZ/WD/01/2013 z dnia 28 stycznia 2013 roku, jako główne cele strategiczne przyjmuje: doskonalenie dotychczasowych kierunków studiów i specjalności oraz poszerzanie oferty kształcenia dostosowanej do potrzeb środowiska zewnętrznego, rozwijanie dotychczasowych i podejmowanie nowych kierunków badań istotnych dla społeczeństwa i gospodarki kraju oraz regionu Warmii i Mazur, utrzymanie wysokiej pozycji Wydziału w ocenie parametrycznej jednostek naukowych, internacjonalizację Wydziału w obszarze kształcenia i badań naukowych, doskonalenie systemu zarządzania zasobami ludzkimi, rozwój i racjonalne wykorzystanie bazy badawczo-dydaktycznej. Strategia Rozwoju Wydziału jest spójna ze strategią i misją Uczelni.

Przedstawiono również dane pozwalające na ocenę koncepcji kształcenia na kierunku zootechnika. Z analizy tych danych, zestawień programów kształcenia oraz sylabusów wynika, że na wizytowanym Wydziale prowadzone są studia I, II i III stopnia. Studia I i II stopnia prowadzone są w systemie stacjonarnym oraz niestacjonarnym i mają profil ogólnoakademicki. Prowadzony kierunek studiów mieści się w obszarze nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, w dyscyplinie zootechnika. W dyscyplinie zootechnika Wydział ma uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora i doktora habilitowanego. Spełnia zatem warunki określone w Ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i może prowadzić studia na kierunku zootechnika w drodze uchwały Senatu Uczelni, określającej efekty kształcenia, do których są dostosowane plany studiów i programy kształcenia, odpowiednio do poziomu i profilu kształcenia. Z informacji przedstawionych przez Wydział wynika, że absolwent studiów I stopnia tego kierunku ma wiedzę z zakresu nauk podstawowych, umożliwiającą interpretowanie zjawisk i procesów zachodzących w środowisku przyrodniczym, zna i potrafi wykorzystać podstawowe metody, narzędzia, techniki i technologie, pozwalające kształtować środowisko przyrodnicze, ze szczególnym uwzględnieniem potencjału biologicznego zwierząt, w celu poprawy jakości życia człowieka. Wykazuje też umiejętności wyszukiwania, analizy, zrozumienia i wykorzystywania różnych form informacji w procesie doskonalenia zawodowych umiejętności inżynierskich w zakresie hodowli, chowu i użytkowania zwierząt. Posługuje się językiem obcym na poziomie B2, umożliwiającym korzystanie z literatury fachowej oraz nawiązywanie bezpośrednich kontaktów zawodowych. Ma on też świadomość znaczenia zawodowej i etycznej odpowiedzialności za produkcję zdrowej żywności, dobrostan zwierząt, kształtowanie i stan środowiska naturalnego oraz jest zorientowany na podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Wydział podaje, że absolwent studiów II stopnia kierunku zootechnika ma ponadto zaawansowaną wiedzę umożliwiającą świadome, racjonalne i efektywne wykorzystywanie metod, narzędzi, technik i technologii w kształtowaniu potencjału biologicznego zwierząt oraz jakości surowców i produktów pochodzenia zwierzęcego. Posiada umiejętności wyszukiwania, krytycznej analizy, twórczego przetwarzania i wykorzystywania różnych form informacji w procesie doskonalenia zawodowych umiejętności w zakresie szeroko rozumianej hodowli, chowu i użytkowania zwierząt, a także produkcji pasz oraz surowców i produktów pochodzenia zwierzęcego. Nakreślona sylwetka

absolwenta pozwala na szerzenie wiedzy i postępu w zakresie hodowli i użytkowania zwierząt, zgodnie z koncepcją zrównoważonego rozwoju oraz ochrony środowiska i bioróżnorodności. Koncepcja kształcenia na kierunku zootechnika jest zgodna z celami określonymi w polityce jakości oraz z misją i strategią rozwoju Wydziału i Uczelni. Uwzględniono w niej kompetencje wynikające z profilu naukowego i potencjału dydaktycznego Wydziału. W tworzeniu i doskonaleniu koncepcji kształcenia Wydział szeroko korzysta z opinii potencjalnych pracodawców. Program kształcenia na kierunku zootechnika uwzględnia postęp w wielu dyscyplinach nauki, a głównie w dyscyplinie zootechnika. Treści programowe opisane w sylabusach przedmiotów kierunkowych zawierają elementy związane z najnowszymi osiągnięciami nauki w dyscyplinie zootechnika. Rozwój kierunku zootechnika dostosowywany jest do potrzeb rynku pracy i uwzględnia: doskonalenie treści programowych i form realizacji przedmiotów kierunkowych i specjalnościowych, opracowanie zasad i kryteriów ewaluacji oraz doskonalenie efektywności jakości kształcenia, doskonalenie kompetencji dydaktycznych nauczycieli akademickich, doskonalenie infrastruktury dydaktycznej, jakości nauczania języków obcych, informatyzację działań w zakresie toku studiów, ankietyzację procesu dydaktycznego, monitorowanie losów zawodowych absolwentów, a także współpracę z interesariuszami zewnętrznymi. Wydział Bioinżynierii Zwierząt stwarza studentom możliwość uzyskiwania dodatkowych umiejętności i uprawnień związanych z kierunkiem zootechnika, organizując dodatkowe kursy szkolenia praktycznego. Należą do nich kurs inseminacyjny, uprawniający do świadczenia usług inseminacyjnych i kurs jeździecki. Cennym uzupełnieniem możliwości nabywania przez studentów umiejętności praktycznych jest praktyka śródsemestralna. Te elementy wpisują się w istotę kierunku zootechnika i świadczą o oryginalności koncepcji kształcenia oraz o nowatorskim podejściu do kształcenia praktycznego studentów.

1.2.

Wydział Bioinżynierii Zwierząt Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie prowadzi badania naukowe ściśle związane z dyscypliną zootechnika, do której odnoszą się kierunkowe efekty kształcenia. Do najistotniejszych kierunków badań prowadzonych na Wydziale należą: genetyczne i genomyczne metody doskonalenia zwierząt użytkowych, proteomika układu rozrodczego samców zwierząt gospodarskich, doskonalenie produkcji zwierzęcej z uwzględnieniem różnych warunków gospodarowania oraz dobrostanu zwierząt gospodarskich i metody jego oceny, doskonalenie użytkowania zwierząt futerkowych i dziko żyjących oraz hodowle amatorskie, monitorowanie i doskonalenie rozwoju rodzin pszczelich oraz metody zwalczania pasożytów pszczół, metody oceny i kształtowania jakości surowców zwierzęcych ukierunkowanych na wytworzenie bezpiecznych i prozdrowotnych żywnościowych surowców zwierzęcych, a także żywieniowe metody stymulowania produktywności i zdrowotności zwierząt oraz modyfikowania jakości uzyskiwanych produktów. Badania te cechuje duża różnorodność, ale jednocześnie spójność i ściśle powiązanie z ocenianym kierunkiem studiów. Kompleksowo obejmują one tematykę związaną z treściami nauczania. Tematykę badań cechuje aktualność problematyki i merytoryczne powiązanie z treściami kształcenia, co zapewnia możliwości osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów kształcenia. Wyniki tych badań wywierają wpływ na doskonalenie koncepcji kształcenia i programu studiów oraz efektów kształcenia. Tematyka prowadzonych badań ściśle mieści się w dyscyplinie naukowej zootechnika i ma bezpośredni związek z procesem dydaktycznym prowadzonym na ocenianym kierunku studiów. W badania włączani są studenci i doktoranci Wydziału. Studenci kierunku zootechnika mają możliwość poszerzania wiedzy i doskonalenia umiejętności poprzez uczestniczenie w badaniach naukowych i działalności licznych kół naukowych - na Wydziale działa 13 kół naukowych. Badania naukowe mają użytkowy charakter, a wiele z nich wykonywane jest na zlecenie podmiotów zewnętrznych. Są one prowadzone na bardzo wysokim, a nawet wyróżniającym poziomie naukowym, a ich wyniki są wysoko oceniane. Świadczy o tym wysoka kategoria naukowa (kategoria A) uzyskana w parametryzacji jednostek naukowych oraz pierwsze miejsce w rankingu kierunków zootechnika Perspektywy 2018.

1.3.

Wydział Bioinżynierii Zwierząt określił kierunek zootechnika jako jednoobszarowy, co jest zgodne ze specyfiką tego kierunku. Kierunek przyporządkowano do obszaru nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych. Odpowiada to kwalifikacjom nauczycieli akademickich wskazanych do minimum kadrowego, wynikającym ze specyfiki ich dorobku naukowego. Efekty kształcenia założone dla

kierunku zootechnika odnoszą się do dziedziny nauk rolniczych i dyscypliny naukowej zootechnika, merytorycznie zgodnych z kierunkiem kształcenia. Dla studiów I stopnia Wydział sformułował łącznie 64 kierunkowych efektów kształcenia, w tym 29 efektów kształcenia w kategorii wiedzy, 25 efektów kształcenia w kategorii umiejętności i 10 efektów kształcenia w kategorii kompetencji społecznych. Na studiach I stopnia założono też efekty kształcenia odnoszące się do kompetencji inżynierskich (18 w kategorii wiedzy, 17 w kategorii umiejętności i 6 w kategorii kompetencji społecznych). Założone efekty kształcenia uwzględniają pełny zakres efektów kształcenia dla studiów o profilu ogólnoakademickim, prowadzących do uzyskania kompetencji inżynierskich. Dla studiów II stopnia sformulowano natomiast 50 kierunkowych efektów kształcenia: w kategorii wiedzy 19 efektów kształcenia, w kategorii umiejętności 20 efektów kształcenia i w kategorii kompetencji społecznych 11 efektów kształcenia. Efekty kształcenia zakładają także osiągnięcie przez studentów umiejętności posługiwanie się jednym ze współczesnych języków obcych na poziomie biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy, z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów. Efekty kształcenia zakładane dla kierunku zootechnika, prowadzonego na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt zostały sformułowane w sposób jednoznaczny i zrozumiały. Oddają one specyfikę kierunku studiów, a ich realizacja gwarantuje osiągnięcie kompetencji zawodowych wskazanych w sylwetce absolwenta. Efekty kształcenia założone dla studiów II stopnia uwzględniają osiągnięcie pogłębionej wiedzy, umiejętności badawczych i kompetencji niezbędnych w działalności badawczej. Efekty kształcenia założone dla kierunku studiów zootechnika, zarówno dla I jak i dla II poziomu kształcenia, są spójne z efektami kształcenia dla obszaru kształcenia w zakresie nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych o profilu ogólnoakademickim, określonymi w Krajowych Ramach Kwalifikacji, do którego kierunek ten został przyporządkowany. Efekty kształcenia zdefiniowane dla modułów poszczególnych zajęć i praktyk tworzących program studiów są spójne z efektami kształcenia określonymi dla kierunku zootechnika. Efekty kształcenia założone dla studiów niestacjonarnych są zgodne z efektami kształcenia zdefiniowanymi na studiach stacjonarnych. Są one sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji. W opinii studentów efekty kształcenia kierunku Zootechnika są jasno sprecyzowane i możliwe do weryfikacji.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Koncepcja kształcenia na kierunku zootechnika została sformułowana wzorowo i zasługuje na wyróżnienie. Jest zgodna z celami określonymi w polityce jakości oraz z misją i strategią rozwoju Wydziału i Uczelni, a także jest oparta o opinie pracodawców.. W tworzeniu koncepcji kształcenia szeroko uwzględniono kompetencje wynikające z profilu naukowego i potencjału dydaktycznego Wydziału. Efekty kształcenia założone dla kierunku Zootechnika odnoszą się do dziedziny nauk rolniczych i dyscypliny zootechnika, merytorycznie zgodnej z kierunkiem kształcenia. Odpowiada to kwalifikacjom nauczycieli akademickich wskazanych do minimum kadrowego, wynikającym ze specyfiki ich dorobku naukowego. Plany rozwoju kształcenia na kierunku zootechnika uwzględniają postęp nauki w dyscyplinie zootechnika, do której odnoszą się kierunkowe efekty kształcenia. Mocną stroną koncepcji kształcenia jest jej silne zorientowanie na współpracę z otoczeniem gospodarczym i potrzeby rynku pracy, które zostały uwzględnione w kierunkowych efektach kształcenia. Bardzo dobrze określono cele i efekty kształcenia odnoszące się do wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, osiąganych przez studenta. Do mocnych stron należy także ściśle powiązanie tematyki prowadzonych badań naukowych z treściami nauczania kierunku dyplomowania oraz ich użyteczny charakter. Na szczególne wyróżnienie zasługuje silne zaznaczenie w koncepcji kształcenia inżynierskiego charakteru studiów i zaakcentowanie praktycznego kształcenia studentów powiązanego z nabywaniem przez nich oryginalnych umiejętności i kompetencji praktycznych.

Dobre praktyki

Do dobrych praktyk w tworzeniu i doskonaleniu koncepcji kształcenia należy zaliczyć jej silne powiązanie z potrzebami rynku pracy oraz duże zaangażowanie przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego Uczelni w kreowaniu koncepcji kształcenia i praktyczne kształcenie studentów kierunku zootechnika. Na wyróżnienie zasługuje także silne powiązanie badań naukowych prowadzonych na Wydziale z kierunkiem studiów zootechnika oraz wykorzystywanie wyników badań w procesie dydaktycznym i doskonaleniu programu studiów.

Do dobrych praktyk zaliczyć też można stwarzanie studentom możliwości uzyskiwania dodatkowych umiejętności i uprawnień związanych z kierunkiem zootechnika, jak również poszerzania wiedzy i umiejętności za pomocą rozwiniętej oferty studiów podyplomowych i studenckich kół naukowych.

Zalecenia

Kontynuowanie dobrych rozwiązań i praktyk oraz stałe monitorowanie rynku pracy w celu utrzymania zgodności koncepcji kształcenia z potrzebami rynku pracy i wysokiej pozycji absolwentów na tym rynku.

Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia

- 2.1. Program i plan studiów - dobór treści i metod kształcenia
- 2.2. Skuteczność osiągania zakładanych efektów kształcenia
- 2.3. Rekrutacja kandydatów, zaliczanie etapów studiów, dyplomowanie, uznawanie efektów kształcenia oraz potwierdzanie efektów uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

2.1.

Program studiów kierunku zootechnika podlegał modyfikacjom, szczególnie w związku z wdrożeniem Krajowych Ram Kwalifikacji i dostosowaniem programów studiów do obszarowych efektów kształcenia. Cechą programów studiów kierunku zootechnika, prowadzonego na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie jest jednak duża stabilność głównych treści programowych i ściśle ich powiązanie z dyscypliną naukową zootechnika. Określono cele i efekty kształcenia odnoszące się do wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych osiąganych przez studenta. Dla kierunku zootechnika przyjęto ogólnoakademicki profil kształcenia, zgodny z obszarem nauk, w których Wydział ma uprawnienia naukowe, silną kadrę dydaktyczną oraz bardzo dobrą bazę dydaktyczną i naukową. Stwarza to dobre podstawy do organizacji kierunku studiów i możliwości osiągania zakładanych celów i efektów kształcenia, a także właściwej struktury kwalifikacji absolwenta. W programie studiów zawarto treści o znaczeniu podstawowym, kierunkowym i specjalizacyjnym. Dobór treści programowych na ocenianym kierunku jest zgodny z założonymi efektami kształcenia oraz uwzględnia aktualną wiedzę w merytorycznym zakresie ocenianego kierunku. Na podkreślenie zasługuje aktualność i kompleksowość treści programowych przy dużej ich różnorodności. Treści programowe w pełni zapewniają możliwość osiągnięcia przez studentów wszystkich założonych efektów kształcenia, określonych dla kierunku. W procesie dydaktycznym stosowane są różnorodne, bardzo dobrze dobrane metody dydaktyczne, adekwatne do celów i treści nauczania. Stosowane metody kształcenia uwzględniają samodzielne uczenie się studentów.

Kształcenie na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych I stopnia trwa 7 semestrów. Przypisano im 210 punktów ECTS. Na studiach stacjonarnych program studiów obejmuje łącznie 2478 godzin dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów, a na studiach niestacjonarnych 1646 godzin. Na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych II stopnia kształcenie trwa 3 semestry. Przypisano im 90 punktów ECTS. Program studiów stacjonarnych II stopnia obejmuje łącznie 993 godzin dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów, a studiów niestacjonarnych 710 godzin.

Na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie opracowano i wdrożono System ECTS. Na studiach I i II stopnia kierunku zootechnika do każdego semestru przypisano właściwą liczbę punktów ECTS. Obciążenie studentów zajęciami dydaktycznymi jest równomierne. Na studiach I stopnia (zarówno stacjonarnych jak i niestacjonarnych) wszystkie semestry obciążone są w równym wymiarze – 30 punktów ECTS. Na studiach II stopnia (stacjonarnych i niestacjonarnych) obciążenie semestrów mieści się w granicach 28,0-31,5 punktów ECTS. Nie budzi zastrzeżeń sposób przypisania punktów ECTS do poszczególnych modułów i przedmiotów. Obciążenia godzinowe poszczególnych modułów kształcenia są adekwatne do zakładanych celów i nakładów pracy studenta oraz przypisano im właściwą liczbę punktów ECTS. Liczba punktów ECTS przypisana do poszczególnych przedmiotów odzwierciedla nakład pracy potrzebny do osiągnięcia efektu. W realizacji

większości przedmiotów realizujących kierunkowe treści programowe wykorzystywane są wyniki badań własnych pracowników prowadzących zajęcia na kierunku zootechnika, co zapewnia aktualność oferowanych treści kształcenia.

Koncepcja kształcenia na kierunku zootechnika uwzględnia właściwą liczbę i strukturę zajęć dydaktycznych oraz czas ich trwania, co stwarza możliwość realizacji treści programowych zawartych w programach. Poszczególne zadania dydaktyczne, ich formy i sposoby realizacji są właściwie dobrane i dobrze przypisane do zakładanych efektów kształcenia.

Program studiów I stopnia na studiach stacjonarnych umożliwia studentom specjalizację w ramach jednej z 4 specjalności: hodowla i użytkowanie zwierząt, chów i hodowla zwierząt amatorskich, hodowla koni i jeździectwo lub profilaktyka zootechniczna i rehabilitacja koni; a na studiach niestacjonarnych jest możliwość wyboru 2 specjalności: hodowla i użytkowanie zwierząt lub hodowla koni i jeździectwo. Wszystkie oferowane specjalności zarówno z nazwy jak i ze struktury modułów kształcenia i treści programowych opisanych w sylabusach mieszczą się w głównym nurcie kierunku zootechnika i są zgodne z profilem i kierunkiem dyplomowania. Kształcenie specjalnościowe na studiach stacjonarnych jak i niestacjonarnych rozpoczyna się od 5 semestru. Umożliwia to właściwe uprofilowanie praktyk zawodowych, które na studiach I stopnia zaprojektowano w okresie wakacyjnym po 6 semestrze.

Program studiów II stopnia na studiach stacjonarnych umożliwia studentom specjalizację w ramach jednej z 5 specjalności: hodowla i użytkowanie zwierząt, produkcja mieszanek paszowych i doradztwo żywieniowe, biotechnologia w hodowli zwierząt, kształtowanie jakości produktów zwierzęcych lub użytkowanie zwierząt wolno żyjących i gospodarka łowiecka, a na studiach niestacjonarnych jest możliwość wyboru 2 specjalności: hodowla i użytkowanie zwierząt lub produkcja mieszanek paszowych i doradztwo żywieniowe. Także na studiach II stopnia oferowane specjalności merytorycznie mieszczą się w głównym nurcie kierunku zootechnika, a struktura modułów kształcenia i treści programowe opisane w sylabusach stwarzają możliwość osiągnięcia założonych efektów kształcenia. Kształcenie specjalnościowe na studiach drugiego stopnia prowadzone jest w czasie wszystkich trzech semestrów.

Do wyboru oferowane są przedmioty specjalnościowe różne na poszczególnych specjalnościach, przedmioty ogólnouczonełnianego modułu przedmiotów do wyboru, przedmioty do wyboru z zakresu kształcenia kierunkowego zgrupowane w dwóch modułach (moduł I i moduł II), oraz dwa moduły przedmiotów do wyboru oferowane w ramach kształcenia specjalnościowego. Łączny wymiar przedmiotów do wyboru na poszczególnych specjalnościach różni się w niewielkim zakresie i na studiach I stopnia wynosi: 70 ECTS na specjalności hodowla i użytkowanie zwierząt, 72 ECTS na specjalności chów i hodowla zwierząt amatorskich, 72,5 ECTS na specjalności hodowla koni i jeździectwo i 71 ECTS na specjalności profilaktyka zootechniczna i rehabilitacja koni. Opcje do wyboru stanowią na wymienionych specjalnościach odpowiednio 33,3; 34,3; 34,5 i 33,8% ogółu punktów ECTS. Na studiach II stopnia łączny wymiar przedmiotów do wyboru na każdej specjalności wynosi: 30,5 ECTS co stanowi 33,8% ogółu punktów ECTS. Program studiów umożliwia zatem studentom wybór modułów kształcenia w wymiarze przekraczającym 30% liczby punktów ECTS wymaganych do osiągnięcia na kierunku zootechnika. Studenci pozytywnie wypowiadają się o możliwościach wyboru specjalizacji. Nie jest ona ograniczana.

Analiza programu studiów form i organizacji zajęć na kierunku zootechnika pozwala stwierdzić, że sekwencja i następstwo przedmiotów zostały zaprojektowane logicznie i zgodnie ze specyfiką kierunku studiów. Program studiów I stopnia, dobór treści programowych oraz zakładanych efektów kształcenia zapewniają uzyskanie właściwych kwalifikacji, w tym kompetencji inżynierskich absolwentom kierunku zootechnika i stanowią dobrą podstawę do podjęcia studiów drugiego stopnia. Zostały one szczegółowo określone w sylabusach.

Zajęcia dydaktyczne na kierunku zootechnika zarówno na studiach I jak i II stopnia prowadzone są w standardowych formach takich jak: wykłady, ćwiczenia audytoryjne, laboratoryjne i projektowe oraz seminaria. Są też zajęcia terenowe i praktyki. Zaproponowany w kartach przedmiotu sposób realizacji zajęć jest dostosowany do specyfiki kierunku i poszczególnych przedmiotów. Stosowane metody kształcenia zostały trafnie dobrane. Metody kształcenia wykorzystywane podczas zajęć laboratoryjnych, projektowych, w tym z zastosowaniem komputerów, terenowych oraz w trakcie realizacji praktyk, prowadzą do nabywania przez studentów umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych adekwatnych do aktualnych wymagań rynku pracy. Na studiach pierwszego stopnia

umożliwiają one ponadto osiągnięcie kompetencji inżynierskich i efektów obejmujących przygotowanie do prowadzenia badań, a na studiów drugiego stopnia pozwalają na uzyskanie pogłębionej wiedzy i na udział studentów w badaniach naukowych. Studenci znają sylabusy i korzystają z nich. Literatura podawana w sylabusach dostępna jest w Bibliotece uczelnianej. Studenci mają pozytywne opinie o liczbie i proporcji godzin przypisanych poszczególnym formom dydaktycznym. W opinii studentów sprzyjają one zachowaniu równowagi między wiedzą, kompetencjami i umiejętnościami praktycznymi. Stosowane metody dydaktyczne uwzględniają wykorzystanie sprzętu audiowizualnego, a na wszystkich hospitowanych w czasie wizytacji zajęciach dydaktycznych sale wyposażone były w stacjonarny sprzęt multimedialny (załącznik nr 7). Na zajęciach stosowane są różne formy aktywizowania studentów (referaty, prezentacje, dyskusje, indywidualne ćwiczenia w warunkach laboratoryjnych i terenowych). Z opinii studentów wynika, że efekty badań wykonywanych przez studentów w kołach naukowych i w czasie praktyki dyplomowej są także wykorzystywane w procesie dydaktycznym. Uwzględniając informacje zawarte w raporcie samooceny oraz przedstawione w czasie wizytacji, a także opinie studentów można stwierdzić, że organizacja zajęć oraz liczebność grup i dobór form dydaktycznych jest adekwatna do profilu kształcenia i specyfiku kierunku zootechnika. Jest też ona odpowiednia do treści realizowanych przedmiotów. Większość metod kształcenia wykazuje dużą elastyczność stosowania, co umożliwia ich dostosowanie do różnorodności zbiorowości studentów i ich indywidualnych potrzeb, w tym potrzeb studentów niepełnosprawnych, a także pozwala na realizację indywidualnych ścieżek kształcenia.

Program studiów I stopnia kierunku zootechnika (zarówno stacjonarnych jak i niestacjonarnych) przewiduje 8 tygodniową praktykę, realizowaną na 6 semestrze studiów, dla której przypisano 12 punktów ECTS. Praktyka zawodowa realizowana jest w okresie wakacyjnym. Składa się ona z praktyki kierunkowej i specjalnościowej. Praktyka kierunkowa ma wymiar 6 tygodni, a po niej następuje praktyka specjalnościowa w wymiarze 2 tygodni. Program praktyki kierunkowej zobowiązuje studenta do pracy z co najmniej dwoma gatunkami zwierząt, poznania: struktury organizacyjnej gospodarstwa i działów produkcji zwierzęcej oraz obiektów zootechnicznych, w których prowadzony jest chów i hodowla zwierząt; działów produkcji roślinnej, szczególnie pod kątem bazy paszowej i działu ekonomicznego. Na praktykach specjalnościowych studenci nabywają umiejętności zawodowych w zakresie studiowanej specjalności. Dla praktyk studenckich określono efekty kształcenia, do osiągnięcia na praktykach i metody ich weryfikacji. Praktyki kierunkowe i specjalizacyjne umożliwiają osiąganie złożonych efektów przede wszystkim w kategorii umiejętności. Na studiach drugiego stopnia (zarówno stacjonarnych jak i niestacjonarnych) studenci zobowiązani są do odbycia praktyki zawodowej w łącznym wymiarze 4 tygodni, realizowanej na 2 semestrze studiów, dla której przypisano 6 punktów ECTS. Program praktyki związany jest z realizowanym przez studenta kształceniem specjalnościowym. Na praktyce student studiów drugiego stopnia może gromadzić dane do pracy magisterskiej. Terminu praktyki ustalany jest z zakładem pracy w uzgodnieniu z pełnomocnikiem ds. praktyk i promotorem pracy dyplomowej.

Organizacja praktyk dla studentów kierunku zootechnika zarówno studiów I jak i II stopnia nie budzi zastrzeżeń. Liczba miejsc odbywania praktyk jest duża i są to przedsiębiorstwa o dużych kompetencjach merytorycznych. Wydział Bioinżynierii Zwierząt Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie ma bardzo dobrą współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym Uczelni, co ułatwia organizację kształcenia praktycznego. Studenci mają możliwość wyboru miejsca praktyk spośród oferty wielu renomowanych przedsiębiorstw. Praktyki studenci odbywają w gospodarstwach rolno-hodowlanych zajmujących się produkcją zwierzęcą, przedsiębiorstwach rolno-spożywczych i innych podmiotach związanych z gospodarką żywnościową, takich jak: zakłady przetwórstwa mięsnego i ubojnie, zakłady przetwórstwa mleczarskiego, wytwórnie pasz, instytucje zajmujące się handlem i obrotem produktów żywnościowych oraz w laboratoriach analitycznych i badawczych, w laboratoriach kontroli jakości i certyfikacji, w instytucjach doradczych i projektowych i innych. W raporcie samooceny i w czasie wizytacji Wydział poinformował o nowej formie praktyki określanej jako praktyka śródsemestralna. Praktyka śródsemestralna to krótka 5-dniowa praktyka, którą studenci realizują w laboratoriach analitycznych i zwierzęcych Wydziału Bioinżynierii Zwierząt. Jest oryginalną formą praktyki, nie spotykaną na innych wydziałach prowadzących kierunek zootechnika. Studenci pozytywnie oceniają stosowane metody kształcenia i wsparcie udzielane im ze strony nauczycieli akademickich. Umożliwiają one osiąganie założonych efektów kształcenia i rozwijanie u studentów poczucia samodzielności i autonomiczności. Harmonogram zajęć dydaktycznych na ocenianym

kierunku studiów został logicznie i racjonalnie zaprojektowany i spotyka się z pozytywną opinią studentów.

2.2.

Metody sprawdzania i oceniania efektów kształcenia stosowane na kierunku zootechnika na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt Uniwersytetu Warmińsko–Mazurskiego w Olsztynie dobrze opisano w sylabusach. Obejmują one system kolokwii, zaliczeń i egzaminów (najczęściej pisemnych i testowych) oraz analizę pracy indywidualnej i zespołowej studentów w trakcie ćwiczeń laboratoryjnych i terenowych, a także ocenę sprawozdań z wykonania ćwiczeń i raportów z przeprowadzonych doświadczeń i wykonanych projektów. Jako narzędzie weryfikacji wykorzystywana jest też ocena aktywności w dyskusji oraz jakość przygotowanych referatów i prezentacji. Zasady stosowania narzędzi weryfikacji osiągania efektów kształcenia opisano w Regulaminie Studiów. Dla większości narzędzi weryfikacji efektów kształcenia podano kryteria oceniania studentów, które zapisano w sylabusach. Zaprojektowane metody sprawdzania i oceniania są adekwatne do zakładanych efektów kształcenia, i umożliwiają ocenę stopnia osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia, w tym także na etapie dyplomowania. Trafnie dobrano metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia obejmujących przygotowanie studentów studiów pierwszego stopnia do prowadzenia badań oraz do uzyskiwania kompetencji inżynierskich, a także do udziału w badaniach naukowych studentów studiów drugiego stopnia. Z analizy raportu samooceny oraz załączonych materiałów, a także z materiałów i informacji udostępnionych w czasie wizytacji wynika, że system sprawdzania i oceniania efektów kształcenia jest przejrzysty, i stwarza możliwość rzetelnej oceny stopnia osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia. Zasady oceniania stopnia osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia opisano w sylabusach i są one przedstawiane studentom na pierwszych zajęciach. Z opinii formułowanych przez studentów w czasie wizytacji wynika, że otrzymują oni informacje o stopniu osiągnięcia efektów kształcenia za pomocą wirtualnego indeksu oraz bezpośrednio od nauczycieli akademickich. Po sprawdzeniu prac etapowych nauczyciele akademicki prezentują sprawdzone prace podczas zajęć. W opinii studentów terminy informowania o zbliżających się zaliczeniach i innych formach weryfikacji oraz terminy sprawdzania osiągnięć są optymalnie dobierane i pozwalają na sprawne przeprowadzenie procesu oceny. Nauczyciele akademicki przedstawiają treści sylabusów, w tym zasady oceniania studentów. Studenci mają pozytywne zdanie o stosowanych narzędziach weryfikacji osiągania zakładanych efektów kształcenia.

Studenci pozytywnie wypowiadali się o procedurach weryfikacji efektów kształcenia. Ich zdaniem nauczyciele akademicki traktują wszystkich studentów w sprawiedliwy sposób, a wystawiane oceny są wiarygodne i porównywalne. W opinii studentów metody weryfikacji stopnia osiągnięcia efektów kształcenia są skuteczne i motywujące do nauki.

Praktyki zawodowe kończą się egzaminem. Studenci mają obowiązek złożyć wypełniony dzienniczek i sprawozdanie z przebiegu praktyk. Za prawidłowy przebieg praktyk, w tym za osiąganie efektów kształcenia odpowiada Pełnomocnik Dziekana ds. praktyk studenckich, nadzorujący praktyki. Z informacji uzyskanych w czasie wizytacji wynika, że praktyki zawodowe na kierunku zootechnika są także narzędziem weryfikacji efektów kształcenia w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, osiąganych w trakcie zajęć kursowych na Wydziale. Skuteczność osiągania zakładanych efektów kształcenia w ramach praktyk weryfikowana jest na podstawie dokumentacji przebiegu praktyki zapisanej w dzienniku praktyk. Dokumentacja praktyk, obejmująca umowy zawarte z zakładami pracy oraz dzienniki praktyk przechowywana jest w teczkach studentów. Na studiach drugiego stopnia praktyki kończą się zaliczeniem na ocenę.

Zespół wizytujący poddał ocenie kilka losowo wybranych prac etapowych (załącznik nr 3, część I) i kilkanaście prac dyplomowych (załącznik nr 3, część II) oraz przebieg egzaminów dyplomowych, dokumentujących osiąganie etapowych i końcowych efektów kształcenia. Prace etapowe dokumentują osiąganie etapowych efektów kształcenia. Na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt Uniwersytetu Warmińsko–Mazurskiego w Olsztynie są one prawidłowo dokumentowane i gromadzone. Są one oceniane z wykorzystaniem pełnej skali ocen, a uzyskiwane przez studentów wyniki pokazują, że weryfikacja osiągania efektów kierunkowych prowadzona jest rzetelnie i na podstawie jasno określonych zasad i kryteriów. Na podstawie przedłożonych do wglądu prac etapowych Zespół wizytujący PKA stwierdził, że odpowiadają one treściom kształcenia zawartym w sylabusach i weryfikują założone efekty kształcenia. Zakres i rodzaj etapowych i końcowych osiągnięć studentów

wykazuje zgodność z koncepcją kształcenia i zakładanymi efektami kształcenia. Zarówno prace etapowe jak i dyplomowe dokumentują przydatność efektów kształcenia osiągniętych w czasie studiów do aplikacji na rynku pracy lub w dalszej edukacji.

Ważną formą weryfikacji osiągania efektów kształcenia jest proces dyplomowania, który sprawdza stopień osiągania końcowych efektów kształcenia i w dużym stopniu weryfikuje cały proces kształcenia. Spośród wybranych losowo prac dyplomowych ocenie poddano 13 prac, w tym: 7 prac magisterskich i 6 prac inżynierskich (załącznik Nr 3, część II) . Wszystkie prace poddane ocenie mieszczą się tematycznie w obszarze nauk właściwych dla kierunku studiów zootechnika. Prace inżynierskie w większości mają charakter ekspertyzy inżynierskiej rzadziej eksperymentu, właściwych dla kierunku studiów i inżynierskiego charakteru pracy dyplomowej. Prace magisterskie mają charakter eksperymentalny, właściwy dla prac magisterskich. Wykorzystano w nich materiały pochodzące z badań i obserwacji własnych. Prace magisterskie opracowane są na dobrym lub bardzo dobrym poziomie.

Ocena prac inżynierskich i magisterskich, dokonywana jest przez opiekuna oraz recenzenta. W większości przypadków odzwierciedla ona rzeczywisty poziom oraz wartość merytoryczną ocenianych prac. Na egzaminach dyplomowych komisja egzaminacyjna zadaje 3 różne pytania o tematyce mieszczącej się w zakresie dyscypliny zootechnika. Doraźnie powoływane komisje egzaminacyjne na egzaminach dyplomowych wykorzystują skalę ocen określoną w Regulaminie Studiów. Egzamin dyplomowy dobrze weryfikuje osiągnięcie kierunkowych efektów kształcenia. Sprawdzanie zarówno etapowych jak i końcowych efektów kształcenia przeprowadzają trafnie dobrani nauczycieli, o dużym doświadczeniu akademickim, których kompetencje merytoryczne wynikają z bogatego dorobku naukowego i dydaktycznego, tematycznie związanego z treściami nauczanych przedmiotów.

2.3.

Z analizy raportu samooceny i materiałów przedstawionych w czasie wizytacji wynika, że na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt stosuje się przejrzyste procedury rekrutacyjne, które umożliwiają właściwy dobór kandydatów, zapewniają im równe szanse i gwarantują jawność postępowania. Rekrutacja na kierunek zootechnika przebiega na warunkach i trybie określonych w Uchwałach nr 140 i 141 Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 26 maja 2017 roku. Rejestracja kandydatów na studia pierwszego i drugiego stopnia odbywa się drogą elektroniczną. Na podstawie postępowania rekrutacyjnego tworzona jest lista kandydatów. Kandydaci kwalifikowani są na podstawie pozycji rankingowej w ramach limitu miejsc przyjętego dla kierunku studiów uchwałą Senatu. Ranking ustalany jest na podstawie sumy punktów procentowych uzyskanych na świadectwie dojrzałości z trzech przedmiotów objętych postępowaniem kwalifikacyjnym: chemia, fizyka i astronomia, geografia, informatyka, język obcy nowożytny (do wyboru przez kandydata) i matematyka. System rekrutacyjny dopuszcza także ubieganie się o przyjęcie na studia także na podstawie tzw. "starej matury" oraz kandydatów legitymujących się dyplomem IB Matury Międzynarodowej i dyplomem EB Matury Europejskiej poprzez zastosowanie adekwatnych współczynników.

Na studia drugiego stopnia na kierunku zootechnika może ubiegać się absolwent studiów pierwszego stopnia lub studiów magisterskich legitymujący się tytułem zawodowym inżyniera lub magistra inżyniera. Na studia II stopnia kierunku zootechnika w trybie standardowego postępowania rekrutacyjnego przyjmowani są absolwenci, którzy ukończyli kierunek: zootechnika, bioinżynieria produkcji żywności, rolnictwo, ochrona środowiska, rybactwo, biotechnologia, technologia żywności i żywienie człowieka lub gastronomia-sztuka kulinarna. W przypadku innych kierunków przyjęcie może się odbyć na mocy decyzji dziekana ze wskazaniem braków kompetencyjnych, które student jest zobowiązany zrealizować podczas trwania studiów. Wydział zastrzega jednak, że liczba punktów ECTS do których przypisane będą braki programowe nie może przekroczyć 30. Podstawą kwalifikacji na studia II stopnia jest ranking ocen ostatecznego wyniku studiów poprzedzających studia II stopnia. Kryteria rekrutacji zarówno na studia I jak i II stopnia są jasno sprecyzowane i zapewniają równy dostęp kandydatom.

Z informacji Wydziału Bioinżynierii Zwierząt wynika, że zasady oceny osiągania efektów kształcenia określone są w Regulaminie studiów, uchwalonym przez Senat Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (Uchwała Nr 717 z dnia 24 kwietnia 2015 roku). Regulamin określa prawa i obowiązki studenta związane z zaliczaniem przedmiotów, zdawaniem egzaminów, zaliczaniem etapów studiów i zakończeniem procesu kształcenia. Z Regulaminu wynika, że do weryfikacji osiągnięć

studentów stosuje się następującą skalę ocen: bardzo dobry (5), dobry plus (4+), dobry (4), dostateczny plus (3+), dostateczny (3) i niedostateczny (2). Warunkiem zaliczenia etapu studiów i promocji na kolejny semestr jest osiągnięcie wszystkich efektów kształcenia przypisanych do przedmiotów realizowanych w danym semestrze. Osiąganie zakładanych efektów kształcenia weryfikowane jest przez bieżącą ocenę wyników kształcenia (wystawianie oceny cząstkowej i końcowej), ocenę praktyki zawodowej oraz ocenę pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego. Z danych zebranych w czasie wizytacji wynika, że zasady zaliczania etapów studiów są przestrzegane w praktyce, a studenci mają pozytywną opinię o procesie zaliczania etapów studiów.

Regulamin studiów określa też proces dyplomowania, który na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt dodatkowo uściśla procedury Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Warunkiem przystąpienia do egzaminu dyplomowego jest uzyskanie wszystkich zaliczeń oraz złożenie wszystkich egzaminów z przedmiotów i praktyk przewidzianych w planie studiów oraz przedłożenie pozytywnie ocenionej pracy dyplomowej. Egzamin dyplomowy odbywa się przed komisją powołaną przez dziekana.

Z analizy dokumentów przedstawionych w czasie wizytacji wynika, że na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt proces dyplomowania przebiega zgodnie z zasadami określonymi w Regulaminie studiów. Oceny prac inżynierskich i magisterskich w większości przypadków odzwierciedlają poziom oraz wartość merytoryczną tych prac. Na egzaminach dyplomowych doraźnie powoływane komisje egzaminacyjne zadają studentowi 3 różne pytania, o tematyce mieszczącej się w zakresie dyscypliny zootechnika. Komisje egzaminacyjne na egzaminach dyplomowych wykorzystują skalę ocen określoną w Regulaminie Studiów.

Zasady uznawania efektów i okresów kształcenia uzyskanych w szkolnictwie wyższym określa regulamin studiów UWM. Przenoszenie zajęć zaliczonych przez studenta polega na przenoszeniu potwierdzonych efektów kształcenia wyrażonych w punktach ECTS.

Na kierunku zootechnika dotychczas nie wpłynęły wnioski o przyjęcie na studia w trybie uwzględniającym potwierdzanie efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów. W Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie przyjęto jednak zasady, warunki i tryb potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym, które reguluje Uchwała Nr 752 Senatu UWM w Olsztynie z dnia 30 czerwca 2015 roku. Na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt powołano Zespół ds. weryfikacji i potwierdzania kompetencji zdobytych poza systemem szkolnictwa wyższego.

W opinii ZO PKA system rekrutacji na studia, zasady dyplomowania, przenoszenia osiągnięć uzyskanych w szkolnictwie wyższym i potwierdzania efektów uczenia się są jasno opisane w stosownych procedurach, są rzetelne, kompletne, zrozumiałe i dostępne dla zainteresowanych kandydatów.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Program studiów I i II stopnia kierunku zootechnika, opracowany zarówno dla studiów stacjonarnych jak i niestacjonarnych jest skonstruowany wzorowo. W pełni umożliwia osiąganie wszystkich zakładanych efektów kształcenia, a w procesie dydaktycznym stosowane są właściwie dobrane metody dydaktyczne, adekwatne do celów i treści nauczania. Umożliwia też on uzyskanie specjalnych umiejętności i kompetencji praktycznych przydatnych na rynku pracy. Koncepcja kształcenia uwzględnia właściwą liczbę i strukturę zajęć dydaktycznych oraz czas ich trwania. Poszczególne zadania dydaktyczne, ich formy i sposoby realizacji są bardzo dobrze dobrane i przypisane do zakładanych efektów kształcenia. Obciążenie studentów zajęciami dydaktycznymi jest równomierne. Bardzo dobrze przypisano też punkty ECTS do poszczególnych modułów i przedmiotów, które są adekwatne do zakładanych celów i nakładów pracy studenta, a w procesie dydaktycznym wykorzystywane są wyniki badań własnych pracowników Uczelni. Program studiów umożliwia studentom wybór modułów kształcenia w wymiarze przekraczającym 30% liczby punktów ECTS. Sekwencja i następstwo przedmiotów zostały zaprojektowane logicznie i zgodnie ze specyfiką kierunku studiów zootechnika, a dobór treści programowych jest w pełni zgodny z założonymi efektami kształcenia. Organizacja zajęć oraz liczebność grup i dobór form dydaktycznych są adekwatne do profilu kształcenia i specyfiku kierunku zootechnika, jak też do treści realizowanych przedmiotów. Wydział wyróżnia się bardzo dobrą organizacją praktycznego kształcenia studentów. Zasady i

procedury rekrutacji zapewniają właściwy dobór kandydatów przy zachowaniu równych szans w podjęciu kształcenia. Treści kształcenia opisane w sylabusach cechują się dużą aktualnością i różnorodnością. Kompleksowo obejmują one zagadnienia dyscypliny dyplomowania. Prace dyplomowe opracowywane są na bardzo dobrym, a nawet wyróżniającym poziomie. Na studiach I stopnia mają one inżynierski charakter, a na studiach II stopnia prace magisterskie oparte są na wynikach badań naukowych.

Dobre praktyki

Do dobrych praktyk zaliczyć należy wzorowo zorganizowane i realizowane praktyki, szczególnie na studiach I stopnia. Program praktyki kierunkowej zobowiązuje studenta studiów I stopnia do pracy z co najmniej dwoma gatunkami zwierząt i uwzględnia nabywanie kompetencji kierunkowych i specjalizacyjnych. Praktyki są przy tym zarówno narzędziem osiągnięcia założonych efektów kształcenia jak również narzędziem weryfikacji efektów kształcenia w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, osiągniętych w kształceniu kursowym na Uczelni. Wzorowo zorganizowane są miejsca odbywania praktyk, a na szczególne podkreślenie zasługuje duże zaangażowanie przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego Uczelni w praktyczne kształcenie studentów i organizację zajęć terenowych, co jest wynikiem rozwiniętej współpracy Wydziału z otoczeniem. Na wyróżnienie zasługuje także nowa forma praktyki określanej jako praktyka śródsemestralna, nie spotykana na innych wydziałach prowadzących kierunek zootechnika. Do dobrych praktyk zaliczyć należy również wzorowo zorganizowany proces dyplomowania, który na studiach I stopnia ma wybitnie inżynierski charakter, a na studiach II prace dyplomowe oparte są na eksperymentach naukowych.

Zalecenia

Brak

Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie i okresowy przegląd programu kształcenia

3.1. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia.

3.2. Projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie i okresowy przegląd programu kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

3.1

Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia formalnie powołany został w Uniwersytecie Warmińsko – Mazurskim w Olsztynie na mocy Uchwały Senatu Uczelni oraz Zarządzenia Rektora z 2010 r., a następnie zmieniony Uchwałą Senatu Uniwersytetu z kwietnia 2013 r. Pierwsze działania w zakresie doskonalenia jakości kształcenia miały jednak miejsce w UWM już w 1999 r. - wówczas Senat Uczelni przyjął stanowisko w sprawie rozwoju kształcenia określając środki oraz metody doskonalenia procesu dydaktycznego i poprawy jakości kształcenia. W 2009 r. wydano natomiast opracowanie p.t. *„Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim”*, w którym ujęto podstawy formalno - prawne zapewniania jakości kształcenia i opracowane procedury oceny poszczególnych obszarów jakości kształcenia wraz z wzorcową dokumentacją.

System uczelniany funkcjonuje m.in. w oparciu o następujące regulacje: Uchwałę Senatu UWM z grudnia 2016 r. w sprawie ustalenia wytycznych dla rad podstawowych jednostek organizacyjnych dotyczących uchwalania programów studiów wyższych, w tym planów studiów, programów i planów studiów trzeciego stopnia, planów i programów studiów podyplomowych oraz kursów doszkalających oraz Zarządzenia Rektora Uczelni: ze stycznia 2015 r. w sprawie procedur oceny jakości programów kształcenia i programów studiów oraz zasad weryfikacji efektów kształcenia, z listopada 2016 r. w sprawie określenia zakresu działania, składu i trybu powoływania Uczelnianego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie,

z maja 2017 r. w sprawie określenia obszarów procesu dydaktycznego objętych badaniami ankietowymi, wzorów kwestionariuszy ankiet oraz procedur przeprowadzania badań ankietowych. Realizowana w Uniwersytecie i na Wydziale prowadzącym oceniany kierunek studiów polityka jakości wynika również m.in. misji i strategii oraz uszczegółowiających strategię - Programów rozwoju: UWM oraz Wydziału Bioinżynierii Zwierząt na lata 2017-2020.

Nadzór nad funkcjonowaniem Systemu pełni Rektor Uniwersytetu, a za wprowadzenie i sprawne funkcjonowanie Systemu w Uczelni i w jednostkach odpowiedzialni są: Prorektor ds. kształcenia i studentów oraz dziekani wydziałów i kierownicy jednostek ogólnouczelnianych i międzywydziałowych.

Powołany na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt w marcu 2010 r. wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia jest integralną częścią uczelnianego systemu zapewniania jakości. W Uchwale Rady Wydziału powołującej System określono, iż nieodłącznymi częściami Systemu stanowiącymi podstawę jego funkcjonowania są: wydziałowe struktury organizacyjne, dokumenty jakości kształcenia oraz procedury zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia zawierające stosowne zasady, wytyczne oraz kwestionariusze.

Strukturę WSZJK na Wydziale stanowią m.in. Dziekan, Wydziałowy Zespół ds. Zapewniania Jakości Kształcenia (odpowiadający za wdrażanie obowiązujących w uczelni procedur i dokumentów, opracowywanie i doskonalenie dokumentów na potrzeby WSZJK, przedstawianie Radzie Wydziału corocznego sprawozdania z oceny jakości kształcenia za poprzedni rok akademicki wraz z analizą SWOT oraz rekomendacji działań na rzecz doskonalenia jakości kształcenia i funkcjonowania Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia, a także upowszechnianie wyników analiz jakości kształcenia na Wydziale) oraz Wydziałowa Komisja Dydaktyczna (monitorująca programy kształcenia i projektująca zmiany). Przedstawiciele studentów znajdują się w obu powyższych ciałach kolegialnych, a również studenci kierunku posiadają swoją reprezentację w liczbie wynoszącej co najmniej 20 % w Radzie Wydziału oraz Senacie Uczelni.

Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt (WBZ) uwzględnia stosowne regulacje związane z projektowaniem efektów kształcenia oraz wprowadzaniem zmian w ich treści przy udziale interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych. W Jednostce obowiązują procedury: Opracowywanie i opiniowanie kierunkowych efektów kształcenia oraz *Zbieranie i wykorzystanie opinii interesariuszy zewnętrznych* (stosowana w celu podnoszenia jakości kształcenia przy udziale przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego). Na WBZ obowiązują ponadto m.in. procedury takie jak: *Badanie ankietowe opinii pracodawców o absolwentach*, *Badania ankietowe absolwentów studiów pierwszego i drugiego stopnia*, *Badanie ankietowe opinii opiekunów studentów odbywających praktykę*. WSZJK na Wydziale jest doskonalony- przykładem jest modyfikacja *Procedur: układania planów zajęć na semestr zimowy/letni roku akademickiego; dyplomowania; doskonalenia zasobów do nauki i wsparcia studentów oraz doktorantów*.

Efekty kształcenia dla kierunku „zootechnika” przyjęte zostały przez Senat UWM w kwietniu 2012 r., a następnie zmienione w 2013 i 2015 r. na skutek zaleceń wewnętrznych uczelni. Zmiany miały jednak wyłącznie charakter zmian stylistyczno-językowych.

Efekty kształcenia przekazywane są do zaopiniowania przez Wydziałową Komisję Dydaktyczną, zatwierdzane przez Radę Wydziału, a następnie przez Senat Uczelni. Wpływ na programy kształcenia na kierunku „zootechnika” mają zarówno interesariusze wewnętrzni, jak i zewnętrzni współpracujący podczas procesu kształcenia na wizytowanym kierunku. Interesariusze wewnętrzni (kadra dydaktyczna oraz studenci) realizują określone zadania związane z projektowaniem efektów kształcenia - uczestniczą w projektowaniu efektów kształcenia i ich zmian poprzez udział w posiedzeniach Senatu, Rady Wydziału, pracach Wydziałowego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia (WZdsZJK), Wydziałowej Komisji Dydaktycznej (WKD). Przedstawiciele studentów obecni są z prawem głosu w Senacie Uczelni i Radzie Wydziału, a ich liczba w tych organach jest zgodna z wymaganiami obowiązującej ustawy- Prawo o szkolnictwie wyższym. Studenci ponadto mają możliwość zgłaszania wniosków o zmiany w programie kształcenia za pośrednictwem Samorządu Studenckiego lub bezpośrednio u Władz Dziekańskich i nauczycieli akademickich, którzy są dostępni na cotygodniowych konsultacjach. Studenci inicjują zmiany w projektowaniu i realizacji efektów kształcenia, a także przebiegu procesu dydaktycznego.

Możliwość oceniania efektów kształcenia stwarza też system ankietyzacji wszystkich prowadzonych na Wydziale zajęć. Na podstawie ankiety pt. „Ocena jakości zajęć dydaktycznych”, studenci mają

możliwość oceny zgodności stosowanych metod weryfikacji zakładanych efektów kształcenia ze sposobami wskazanymi w sylabusach przedmiotów. W czasie sesji egzaminacyjnej udostępniane są ankiety za pośrednictwem których zbierane są opinie studentów na temat prowadzącego zajęcia. Jedno z pytań ankiety jest polem otwartym, w którym studenci mogą wpisać dowolną uwagę dotyczącą m.in. programu kształcenia. WZdsZJK po zapoznaniu się z wynikami oceny przedmiotu może wystąpić do kierownika jednostki prowadzącej ten przedmiot o szczegółowe przeanalizowanie jego programu oraz sposobu realizacji i przedstawienie WKD zmian, mających na celu podniesienie jakości kształcenia. Zmiany dotyczące programu studiów są wprowadzane wyłącznie po pozytywnym zaopiniowaniu studentów, co potwierdziły osoby obecne na spotkaniach z Zespołem oceniającym PKA. Przykładem modyfikacji wynikającej z inicjatywy studentów jest przesunięcie przedmiotu *Zastosowanie markerów genetycznych w hodowli zwierząt* z semestru I na semestr II. Studenci uznali, że realizacja dwóch przedmiotów z zakresu genetyki zwierząt w jednym semestrze jest zbyt trudna i obciążająca. Dokonano także przesunięcia przedmiotu *Narzędzia informatyczne w badaniach naukowych* na semestr III. Przesunięcia dokonano na wniosek Katedry Towaroznawstwa Ogólnego i Doświadczalnictwa przy poparciu studentów. Zmianę tę argumentowano przygotowaniem w sem. III pracy magisterskiej i dokonywaniem ostatecznych analiz statystycznych. Wprowadzenie przedmiotu na ten semestr ułatwi studentom realizację tych zadań. Powyższe przesunięcia spowodowały konieczność wyrównania punktów ECTS w semestrach, co osiągnięto przesuując przedmiot *Komputerowe programy zarządzania stadem* oraz przedmiot do wyboru z modułu wydziałowego I na semestr I. Podniesiono konieczność kontynuacji zmian na poziomie II st. obejmujących przedmioty realizowane dla wszystkich specjalności magisterskich.

Studenci obecni na spotkaniach z Zespołem Oceniającym PKA nie zgłaszali zastrzeżeń do uznawalności swoich uwag przy okazji projektowania, zatwierdzania i wprowadzania zmian w programie kształcenia.

W procesie formułowania programów kształcenia, w tym efektów kształcenia uwzględniane są opinie interesariuszy zewnętrznych. Na WBZ powołany został w 2013 r. Wydziałowy Zespół ds. Współpracy z Przedstawicielami Instytucji Społeczno-Gospodarczych i Pracodawców (WZWzPISGiP) - skupiający interesariuszy zewnętrznych, organ doradczo-opiniotwórczy Władz Wydziału w zakresie doskonalenia programów i planów kształcenia oraz tworzenia nowych zakresów kształcenia. W skład powyższego ciała kolegialnego wchodzi przedstawiciele instytucji związanych z rolnictwem, właściciele gospodarstw specjalistycznych, dyrektorzy i nauczyciele szkół średnich oraz kierownicy zakładów doświadczalnych Uczelni. Przykładem modyfikacji dokonanych w oparciu o sugestie i propozycje członków Wydziałowego Zespołu ds. Współpracy z Przedstawicielami Instytucji Społeczno-Gospodarczych i Pracodawców są wprowadzone zmiany w programie i planie studiów wizytowanego kierunku dotyczące specjalności na studiach II st. Członkowie Zespołu zgłosili postulaty w zakresie przeprowadzenia zmian w programie na specjalności *Hodowla i użytkowanie zwierząt*. Uwagi dotyczyły możliwości realizacji nacheleń specjalnościowych związanych z chowem i hodowlą określonych gatunków zwierząt oraz wprowadzeniem przedmiotów obejmujących ważne z punktu widzenia praktycznego zagadnienia (żywienie, rozród, choroby, ekologiczne metody chowu) oraz zwiększenie znaczenia kształcenia praktycznego. Po sformułowaniu wymagań, a także zasięgnięciu opinii studentów na spotkaniu związanym z wyborem specjalności, w marcu 2018 r. powołano Wydziałowy Zespół ds. Opracowania Zmian na studiach II stopnia na specjalności hodowla i użytkowanie zwierząt, składający się z przedstawicieli pracodawców, studentów i katedr wydziału. Zmieniony program studiów będzie w zakresie powyższej specjalności obowiązywał od roku akademickiego 2018/2019. Zmiany dotyczyły: usunięcia z planu studiów przedmiotu *Wybrane działy produkcji zwierzęcej I*; ograniczenia liczby przedmiotów do wyboru w ramach modułu wydziałowego z 4 do 2 - każdy z przedmiotów jest wyceniony na 2 pkt. ECTS; usunięcia z modułu wydziałowego przedmiotu *Zwierzęta w badaniach naukowych* - treści przewidziane do realizacji w ramach tego przedmiotu są przekazywane studentom w ramach obowiązkowo realizowanego od roku akad. 2017/2018 szkolenia dotyczącego ochrony zwierząt. W wyniku powyższych zmian do dyspozycji pozostało 9,5 ECTS; 50w/85 ćw., zatem do programu i planu studiów wprowadzono trzy moduły obejmujące po 2 przedmioty każdy. Studenci będą wybierać nie pojedyncze przedmioty, ale poszczególne moduły dwukrotnie, w 1 i 2 semestrze studiów. Rozwiązanie takie zapewnia możliwość pogłębienia wiedzy dotyczącej wybranych gatunków zwierząt gospodarskich dominujących w hodowlach w Polsce. Zwiększy się też swoboda wyboru ścieżki kształcenia. W planie i programie

studiów pozostawiono przedmiot *Wybrane działy produkcji zwierzęcej II* (w nowym planie *Wybrane działy produkcji zwierzęcej*), w którym zwiększono o 5 h wymiar wykładów i o 0,5 wycenę ECTS. W ramach tego przedmiotu studenci poznają aktualne, w większości innowacyjne zagadnienia związane z chowem i hodowlą koni, owiec i kóz, zwierząt futerkowych oraz pszczół.

Informacje od interesariuszy zewnętrznych wykorzystywane przy projektowaniu programu kształcenia wizytowanego kierunku pozyskiwane są też na podstawie badań ankietowych opinii pracodawców oraz opiekunów studentów odbywających praktyki, a także uwag i sugestii przekazywanych: Pełnomocnikowi dziekana ds. praktyk w trakcie kontroli studentów odbywających praktyki oraz Władzom Wydziału i nauczycielom akademickim podczas formalnych i nieformalnych spotkań z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego.

Działania Wydziału i otoczenia oparte są również na bieżącej współpracy w zakresie realizacji praktyk, staży zawodowych, pozyskiwaniu informacji również w formie ankietyzacji pracodawców i wykorzystywaniu doświadczeń opiekunów studentów odbywających praktyki w celu dostosowania absolwenta do aktualnego rynku pracy. Pozyskane od pracodawców informacje przekazywane są w formie opracowanego przez Prodziekana ds. kształcenia raportu dla Wydziałowej Komisji Dydaktycznej oraz Wydziałowego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia, które to analizują propozycje i uwagi interesariuszy zewnętrznych w kontekście ich wykorzystania w procesie doskonalenia: programów i planów studiów, oferty kształcenia, realizacji praktyk oraz wydziałowych dokumentów.

Również system weryfikacji efektów kształcenia uwzględnia współpracę z otoczeniem, która umożliwia warunki do pozyskiwania informacji wykorzystywanych podczas opracowywania prac dyplomowych - przykładowe prace inżynierskie i magisterskie realizowane przez studentów w ciągu ostatnich 2 lat akademickich z udziałem interesariuszy zewnętrznych: „Charakterystyka reprezentantów linii żeńskich i męskich w pogłowiu koników polskich hodowanych na terenie Warmińsko-Mazurskiego Związku Hodowców Koni w Olsztynie” - Warmińsko-Mazurski Związek Hodowców Koni w Olsztynie; „Stan błon akrosomalnych i plazmatycznych plemników jelenia szlachetnego przechowywanych w stanie płynnym” - Nadleśnictwo Nowe Ramuki; „Wpływ zastosowania preparatu ziołowego w mieszankach o obniżonej wartości energetycznej na efekty odchowu kurcząt brojlerów” - AYURVET LIMITED, Indie; „Wpływ preparatu probiotycznego na strawność składników pokarmowych u koni” - JHJ Sp. z o.o. i Stajnia Głęboćek; „Wpływ dodatku ziołowego na wskaźniki wzrostu oraz właściwości mechaniczne muszli ślimaka z gat. *Cornu aspersum maxima*” - Farmwet Sp. z o.o) oraz realizowane w kooperacji z prywatnymi gospodarstwami hodowlanymi: „Wpływ jakości pasz objętościowych na wybrane składniki siary mleka krów w okresie żywienia letniego i zimowego”; „Wpływ systemu żywienia na skład kwasów tłuszczowych mleka krów”; „Wpływ systemu chowu na profil kwasów tłuszczowych i zawartość tokoferoli w jajach kurzych” ; „Analiza wybranych wskaźników biochemicznych krwi u krów mlecznych jako metoda zapobiegania występowaniu chorób metabolicznych w stadzie”.

Ważnym elementem podnoszącym jakość kształcenia na kierunku „zootechnika” jest współpraca dydaktyczna z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego realizowana poprzez kształcenie praktyczne, w tym zajęcia terenowe prowadzone w ramach przedmiotów w instytucjach i podmiotach gospodarczych oraz praktyki studenckie, podczas których studenci są pod stałą, również merytoryczną opieką interesariuszy zewnętrznych czuwających nad ich prawidłową realizacją.

Wydziałowe Katedry przed rozpoczęciem każdego roku akademickiego zgłaszają zapotrzebowanie na realizację zajęć terenowych, podczas których studenci mają możliwość uczestniczenia w zajęciach realizowanych przez doświadczonych praktyków lub z ich udziałem. Podczas ostatnich 2 lat akademickich przeprowadzono zajęcia terenowe następujących przedmiotów: *Technologia produkcji przemysłowych mieszanek paszowych*; *Dodatki paszowe* - Wytwórnia pasz i premiksów „Agrocentrum” w Grajewie; *Technologie produkcji pasz* - WIPASZ Pasłęk; Przedsiębiorstwo PERKOZ, Lichtajny; *Wartość odżywcza surowców i pasz przemysłowych oraz ich przetwórstwo i uszlachetnianie* - SONAC Uśnice; *Wykorzystanie pasz gospodarskich w żywieniu zwierząt* - Gospodarstwo rolne Odkryty; *Technologie produkcji wieprzowiny* - Gospodarstwa hodowlane w Tuszewie k. Lubawy; *Ocena i zagospodarowanie surowców pochodzenia zwierzęcego* - OSI Poland FOODWORKS, Górka k. Ostródy; Zakłady mięsne MORLINY SA; *Przetwórstwo mięsa* - Zakłady mięsne WARMIA, Biskupiec; *Przetwórstwo mleka* - Ekołukta sp. z o.o.; Łukta; *Ekotechnologie w produkcji zwierzęcej* - Oczyszczalnia ścieków Łyna w Olsztynie; Terenowa stacja chemiczno-rolnicza w Olsztynie; Zakład

Gospodarki Odpadami Komunalnymi; *Zwierzęta w badaniach naukowych* - Schronisko dla zwierząt w Olsztynie; PAN w Olsztynie, ZHW w Olsztynie; *Zioła i rośliny lecznicze* - Bukwałd-warsztaty kulinarne; gospodarstwo „Lawendowe pola”; *Hodowla fermowa jeleniowatych Łowiectwo*-Ferma jeleniowatych w Kosewie; park dzikich zwierząt w Kadzidłowie; *Technologie produkcji mleka* - Ferma E. i W. Jończyk, Garzewko; *Etologia zwierząt* - PAN Popielno; *Wybrane zagadnienia z hodowli, rehabilitacji i użytkowania koni*; *Rehabilitacja zwierząt* - TWK Warszawa-Służewiec; SK Krasne; *Produkcja wołowego mięsa kulinarnego*; *Technologie produkcji mięsa wołowego* - Stado bydła Hereford Mysłaki Małe k. Miłakowa; *Kształtowanie i ocena jakości produktów drobiarskich* - Zakład uboju drobiu Indykpol SA.

Opinie pracodawców oraz opiekunów studentów odbywających praktyki, wyrażane w badaniach ankietowych, w dzienniku praktyk i podczas rozmów z pełnomocnikiem ds. praktyk w czasie wizytowania przez niego miejsc praktyk studenckich są gromadzone i podlegają analizie. Powyższe informacje są jednym z elementów weryfikacji i oceny stopnia realizacji założonych efektów kształcenia. Na podstawie ankietyzacji pracodawców (opiekunów studentów odbywających praktyki) sporządza się sprawozdania obejmujące 2 kierunki prowadzone na WBZ, w tym wizytowany. Sprawozdania z realizacji praktyk oraz opinii o praktykantach przedstawiane i dyskutowane są na posiedzeniach WZdsZJK i Rady Wydziału. Na podstawie wyników opinii o praktykantach można stwierdzić, że najwyżej oceniono wiedzę, umiejętności praktyczne oraz sumienność, natomiast najniżej umiejętność pracy w zespole. Większość praktykodawców (87,5%) wysoko oceniała aktywność studentów podczas praktyki oraz inicjatywę w wykorzystywaniu wiedzy i umiejętności.

Po zakończonych praktykach organizowany jest na kierunku „zootechnika” komisyjny egzamin weryfikujący efekty kształcenia zdobyte przez studentów podczas studenckich praktyk zawodowych. Zdanie egzaminu jest warunkiem zaliczenia praktyki.

Współpraca Wydziału Bioinżynierii Zwierząt z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego ma również charakter nieformalny, obejmujący spotkania i dyskusje podczas targów, konferencji, wystaw oraz uroczystości wydziałowych. Na wydziale organizowane są też dodatkowe spotkania i zajęcia z udziałem interesariuszy zewnętrznych, podczas których studenci pozyskują wiedzę na temat mechanizmów funkcjonowania przedsiębiorstw, zasad rekrutacji, istotnych elementów decydujących o ewentualnym przyjęciu do pracy (przykładowo spotkania zorganizowane z udziałem firmy DeHeus czy Prosper sp. z o.o. z Łukty).

Wymiana opinii ma miejsce również podczas organizowanych na WBZ warsztatów i szkoleń z udziałem praktyków, a także szkoleń realizowanych z udziałem pracowników Wydziału.

Powyższe działania mają na celu dostosowania kompetencji absolwenta kierunku „zootechnika” do aktualnych oczekiwań rynku pracy.

Program kształcenia na kierunku „zootechnika” jest cyklicznie monitorowany. Podczas dokonywanego co roku przeglądu brane są szczególnie pod uwagę opinie studentów formułowane w ankietach, wyniki badań losów zawodowych absolwentów kierunku, sygnały i sugestie otrzymywane w różnej formie przez przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego oraz wybór przez studentów specjalności i przedmiotów do wyboru na obu poziomach kształcenia.

W wyniku okresowego przeglądu programów kształcenia wprowadza się w nim modyfikacje polegające m.in. na wprowadzeniu lub usunięciu przedmiotów, zmianie wymiaru godzin zajęć lub punktów ECTS lub zmianie sekwencji przedmiotów oraz wskazaniu spośród przedmiotów do wyboru tych, które mogą być prowadzone w języku angielskim.

W Uczelni, a tym samym na WBZ stosuje się wprowadzoną Zarządzeniem z 2013 r. Rektora UWM *Kartę samooceny podstawowej, międzywydziałowej lub ogólnouczelnianej jednostki organizacyjnej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w obszarze dydaktyki*, na podstawie której pod koniec każdego roku kalendarzowego WZdsZJK sporządza sprawozdanie z oceny jakości kształcenia za poprzedni rok akademicki wraz z analizą mocnych i słabych stron i przedstawia je Radzie Wydziału rekomendując jednocześnie działania doskonalące jakość kształcenia oraz funkcjonowanie WSZJK. Samoocena obejmuje działania Jednostki w zakresie m.in. polityki kształcenia, procedur zapewniania jakości kształcenia, doboru i zapewnienia jakości kadry dydaktycznej, kryteriów kwalifikacyjnych, limitów przyjęć na studia, oraz programów kształcenia (ich tworzenia, zatwierdzania, weryfikacji i modyfikacji) i zamieszczana jest na stronie internetowej Wydziału.

Na podstawie Kart samooceny Jednostek, Uczelniany Zespół ds. Zapewniania Jakości Kształcenia oraz Zespół ds. Zarządzania Jakością Kształcenia Biura ds. Kształcenia, opracowuje corocznie raport

stanowiący analizę realizacji działań jednostek organizacyjnych oraz zalecenia i rekomendacje na dany rok akademicki.

Proces dyplomowania prowadzony jest na wizytowanym kierunku na podstawie wytycznych zawartych w obowiązujących na Wydziale Procedurach: dyplomowania, ustalania i wyboru tematów prac dyplomowych, zlecenia do realizacji przedmiotów „Seminaria inżynierskie” oraz „Seminaria dyplomowe”. W ramach dotychczasowych działań doskonalących jakość prac dyplomowych zmodyfikowano kartę pracy dyplomowej, w której jednoznacznie należy określić typ pracy (np. eksperymentalna, przeglądowa, projektowa) oraz hipotezę (w pracach badawczych) i cel pracy. Karty prac dyplomowych są analizowane przez Prodziekana ds. studenckich, a razie wątpliwości kierowane ponownie do promotora w celu weryfikacji. Tematyka i zakres prac realizowanych poza wydziałem wymaga akceptacji WKD i RW. Od r.a. 2016/2017 WZdsZJK dokonał oceny, co najmniej 10 % losowo wybranych prac dyplomowych (z I i II st. z każdej specjalności) pod względem spełniania wymagań wydziałowych oraz adekwatności ocen promotorów i recenzentów. Wyniki oceny wraz z zaleceniami i rekomendacjami omawiane były na posiedzeniach WZdsZJK, Rady Wydziału, a także udostępnione wszystkim pracownikom WBZ. Do poprawy jakości prac dyplomowych przyczyniły się również działania mające na celu podniesienie jakości realizacji seminariów dyplomowych, zwłaszcza na I st. Ocena seminariów dyplomowych wyrażona przez studentów w ankietach była od wielu lat na niskim poziomie, dlatego też wprowadzono zmianę procedury wydziałowej formalizującą sposób informowania promotorów prac o terminach kolejnych prezentacji studentów podczas seminariów dyplomowych. Działanie takie przyczyniło się do wzmocnienia współpracy między studentem, promotorem i nauczycielem prowadzącym seminaaria dyplomowe. Doprowadziło też do zmniejszenia nieporozumień i wzrostu stopnia zdyscyplinowania studentów, zwłaszcza w zakresie dotrzymywania ustalonych wcześniej z nauczycielem prowadzącym seminaaria terminów prezentacji. W ostatniej edycji badania ankietowego zaobserwowano wzrost pozytywnych ocen seminariów dyplomowych (z 4.19 do 4.83). Prowadzący seminaaria inżynierskie zapraszają również opiekunów prac do uczestniczenia w zajęciach, podczas których studenci prezentują kolejne części opracowanych przez siebie prac dyplomowych. Powyższe działania mają motywujący i mobilizujący wpływ i przyczyniają się do poprawy ich postrzegania przez studentów.

Wydział Bioinżynierii Zwierząt doskonali program kształcenia również w oparciu o wyniki uzyskane z ogólnouczelnianego monitoringu losów zawodowych absolwentów, Monitorowanie losów zawodowych absolwentów prowadzone jest drogą elektroniczną w oparciu o Zarządzenie Rektora Uczelni z 2013 r., na podstawie którego sformułowane zostały kwestionariusze ankiet obowiązujące w całej Uczelni: „Studia z perspektywy absolwenta UWM w Olsztynie” i „Losy zawodowe absolwenta UWM w Olsztynie”. Badania monitorujące przeprowadzane są po 6 miesiącach od ukończenia studiów, następnie 3 i 5 latach od daty złożenia egzaminu dyplomowego i służą m.in. zebraniu opinii na temat wykorzystania i przydatności w karierze zawodowej absolwentów zdobytej wiedzy, uzyskanych umiejętności i kompetencji, a także pozyskaniu informacji na temat zakresów kompetencji, które z perspektywy i doświadczenia zawodowego absolwenta, powinny być rozwijane podczas studiów. Wyniki badania są opracowywane w postaci raportu ogólnouczelnianego oraz wydziałowego, które zamieszcza się na stronach internetowych Uniwersytetu i Wydziału. Są one analizowane na posiedzeniach WZdsZJK, WKD oraz RW i stanowią materiał do dyskusji nad doskonaleniem programu kształcenia wizytowanego kierunku studiów.

Wydział Bioinżynierii Zwierząt utrzymuje również stały kontakt z absolwentami kierunku „zootechnika” – absolwenci kierunku są członkami Wydziałowego Zespołu ds. Współpracy z Przedstawicielami Instytucji Społeczno-Gospodarczych i Pracodawców.

Wydziałowy Zespół ds. Zapewniania Jakości Kształcenia współpracuje ponadto z Biurem Karier UWM. Studenci kierunku „zootechnika” uczestniczą w projekcie „Profesjonalizacja usług akademickiego Biura Karier UWM w Olsztynie”, trwającym od 1 września 2016 r. do 31 sierpnia 2019 r. Kurs prowadzony w ramach projektu przez Biuro ukończyło dotychczas 6 studentów wizytowanego kierunku. Celem projektu jest m.in. podniesienie kompetencji osób uczestniczących w edukacji na poziomie wyższym, odpowiadających potrzebom gospodarki, rynku pracy i społeczeństwa. Projekt zakłada też zwiększenie aktywności zawodowej studenta na rynku pracy i skrócenie do minimum okresu między zakończeniem studiów a podjęciem pracy zawodowej. Planowane jest zorganizowanie i zaangażowanie około 30-osobowej grupy studentów zootechniki (różnych roczników) w projekt realizowany przez Biuro. Pozwoli to na popularyzację Wydziału i nawiązanie długofalowej współpracy

z pracodawcami. Monitorowanie losów studentów uczestniczących w projekcie po ukończeniu studiów również będzie należeć do Biura Karier. Informacje uzyskane z Biura po zakończeniu projektu, dotyczące losów zawodowych studentów kierunku „zootechnika”, zostaną zaprezentowane na posiedzeniach WZdsZJK oraz Rady Wydziału. Wnioski z nich wyciągnięte posłużą do doskonalenia procesu kształcenia studentów kierunku.

3.2

Działający na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt WSZJK zawiera procedurę określającą *Zasady dokumentowania procesu dydaktycznego w katedrach na studiach pierwszego i drugiego stopnia* (obejmującą m.in. sylabusy przedmiotów, karty hospitacji zajęć i kontroli realizacji zajęć dydaktycznych). Podczas wizytacji zidentyfikowano też działanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia na Wydziale w szczególności zapewniania publicznego dostępu do informacji. W Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim oraz na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt na bieżąco uaktualnia się źródła informacji, które stanowią: strony internetowe Uczelni i Wydziału system informatyczny USOS, w którym udostępniane są oprócz wyników zaliczeń i egzaminów, sylabusy przedmiotów zawierające m.in. treści zajęć, formy i metody dydaktyczne oraz warunki zaliczenia przedmiotu i punkty, poczta elektroniczna, portal społecznościowy Facebook, a także tablice informacyjne oraz przekazy słowne podczas zajęć.

Dostęp do informacji o procesie kształcenia i organizacji toku studiów na kierunku „zootechnika” zapewniony jest też poprzez stronę internetową Wydziału prowadzącą wizytowany kierunek studiów. Udostępniane dane związane z procesem kształcenia na kierunku „zootechnika” uwzględniają m.in. programy kształcenia, plany zajęć, sylabusy, efekty kształcenia, zasady odbywania praktyk studenckich i procesu dyplomowania, oraz informacje o organizacji toku studiów. Na stronie zamieszczono również dokumenty związane z polityką jakości kształcenia, w tym Misję, Wizję i Strategię oraz Programy rozwoju Wydziału na lata: 2012-2016 oraz 2017-2020, a także aktualne informacje związane z wykładami otwartymi, konkursami i ofertami pracy.

Na stronie internetowej WBZ wymienione są ponadto m.in. skład Rady Wydziału, Komisji Wydziałowych oraz informacje na temat działania Samorządu Studenckiego. W zakładce ‘kształcenie’ zamieszczono sylwetkę absolwenta, sylabusy, kierunkowe efekty kształcenia, wyniki egzaminu dyplomowego, statystyki dotyczące absolwentów kierunku, a także informacje i dokumenty związane z WSZJK: w Uczelni (struktura i zasady funkcjonowania, akty prawne oraz dokumenty Systemu) oraz na Wydziale (m.in. elementy procesu kształcenia objęte procedurami zapewniania i doskonalenia jakości kształcenia; procedury, sprawozdania i raporty z badań ankietowych: studentów, absolwentów i pracodawców oraz raporty z losów absolwentów, a także tryb powoływania, zadania oraz aktualny skład Wydziałowego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia). Raporty dotyczące funkcjonowania WSZJK przed zamieszczeniem na stronie internetowej Jednostki prezentowane są na posiedzeniu Rady Wydziału. W zakładce ‘studenci’ znajdują się też m.in. informacje nt. praktyk studenckich, opiekunów lat, działania Wydziałowej Rady Samorządu Studenckiego Wydziału Bioinżynierii, Biura Karier, kół naukowych oraz dedykowane studentom niepełnosprawnym. W zakładkach ‘studenci’/ ‘ważne dla studenta’ można też znaleźć: Regulamin studiów, informacje nt. pomocy materialnej oraz pracy dyplomowej (Wytyczne do pracy dyplomowej, Karta pracy dyplomowej, Instrukcja do elektronicznego archiwum prac dyplomowych - APD) oraz Zarządzenie Rektora UWM w sprawie: elektronicznego archiwum prac dyplomowych oraz procedury antyplagiatowej do weryfikacji samodzielności prac dyplomowych studentów. W zakładce ‘rekrutacja’ jest pełna oferta programowa dla wszystkich oferowanych na Wydziale kierunków studiów. Informacje dotyczące oferty edukacyjnej Wydziału na kolejny rok akademicki oraz rekrutacji kandydatów dostępne są ponadto w formie foldera rekrutacyjnego i kolportowane wśród potencjalnych kandydatów podczas dni otwartych oraz targów edukacyjnych. Zespół Oceniający PKA pozytywnie ocenia dostęp do informacji dla interesariuszy zewnętrznych.

Studenci obecni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym PKA wyrazili pozytywne opinie na temat przejrzystości strony internetowej oraz aktualności zamieszczonych na niej treści. Ich zdaniem polityka informacyjna uczelni jest skuteczna i pozwala na szybkie odnajdywanie potrzebnych informacji oraz dokumentów.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Wewnętrzny System zapewnienia jakości kształcenia na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie jest wieloaspektowy i obejmuje wszystkie formy kształcenia oraz obszary ważne dla jakości kształcenia, w tym dotyczące projektowania, zatwierdzania i monitorowania efektów kształcenia. Zapewniony jest udział kadry akademickiej oraz studentów w procesie określania efektów kształcenia, a wieloaspektowa i aktywna współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym zapewnia udział w powyższym procesie interesariuszy zewnętrznych. W ramach wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia monitoruje się stopień osiągania zakładanych efektów kształcenia. Monitorowanie programu kształcenia prowadzone jest na wszystkich rodzajach zajęć i na każdym etapie kształcenia. W doskonaleniu programu kształcenia wykorzystywane są wyniki badań naukowych podejmowanych na Wydziale, jak i współpraca z otoczeniem. Prowadzone są systematyczne działania umożliwiające ocenę przyjętych sposobów weryfikacji osiąganych przez studentów efektów kształcenia na każdym etapie kształcenia i wszystkich rodzajach zajęć. W procesie kształcenia na szczególne wyróżnienie zasługuje weryfikacja efektów kształcenia w ramach kształcenia praktycznego, w tym zajęć terenowych, a także proces dyplomowania. Ścisła współpraca z interesariuszami zewnętrznymi umożliwia monitorowanie oczekiwań rynku pracy, co pozwala na doskonalenie programu kształcenia. Uczelnia monitoruje losy zawodowe absolwentów, a formalne i nieformalne kontakty Wydziału z absolwentami wykorzystywane są do oceny rynkowej przydatności efektów kształcenia i ich doskonalenia. Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej oraz zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie kształcenia i realizacji procesu kształcenia na kierunku „zootechnika”. Prowadzona też jest zarówno na poziomie Uczelni, jak i Jednostki prowadzącej wizytowany kierunek studiów weryfikacja publicznego dostępu do informacji, co sprzyja podejmowaniu skutecznych działań służących podnoszeniu jego jakości, w oparciu o potrzeby odbiorców.

Dobre praktyki

- coroczna autoewaluacja Wydziału, podczas której dokonywana jest analiza mocnych i słabych stron, a także formułowane są rekomendacje działań doskonalących jakość kształcenia w Jednostce;
- w ramach doskonalenia wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia, wzbogacenie i zróżnicowanie sposobów weryfikacji efektów kształcenia poprzez egzaminy dyplomowe zdawane przed komisją;
- wykorzystywanie wyników badań naukowych do doskonalenia programów kształcenia;
- wielowymiarowy, aktywny i uwzględniający potrzeby rynku pracy udział przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego m.in. w przeglądzie programu kształcenia i ocenie weryfikacji efektów;
- skutecznie zorganizowany system weryfikacji efektów kształcenia, w tym w zakresie kształcenia praktycznego, jak i procesu dyplomowania.

Zalecenia

Brak

Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia Liczba, dorobek naukowy/artystyczny oraz kompetencje dydaktyczne kadry

- 4.1. Liczba, dorobek naukowy/artystyczny oraz kompetencje dydaktyczne kadry
- 4.2. Obsada zajęć dydaktycznych
- 4.3. Rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

4.1

W realizację zajęć na kierunku zootechnika zaangażowanych jest 65 pracowników Wydziału Bioinżynierii Zwierząt, w tym 26 profesorów tytularnych, 15 doktorów habilitowanych i 24 doktorów. Zdecydowana większość pracowników posiada tytuł zawodowy inżyniera. Zajęcia o charakterze ćwiczeniowym prowadzą też doktoranci Wydziału. Zdecydowana większość nauczycieli prowadzących zajęcia na studiach I i II stopnia stanowią pracownicy Wydziału. Jednak, co należy podkreślić, Wydział

korzysta także z nauczycieli akademickich zatrudnionych w innych jednostkach Uniwersytetu. Dotyczy to prowadzenia tych modułów, których tematyka nie jest bezpośrednio związana z profilem naukowym Wydziału. Takie działanie ZO PKA uznaje za dobrą praktykę, ponieważ przyczynia się ono do kompleksowej realizacji zakładanego programu i efektów kształcenia, przy jednoczesnym pełnym wykorzystaniu specjalistów z Uniwersytetu.

Zarówno osoby wchodzące w skład minimum kadrowego, jak i pozostali nauczyciele Wydziału posiadają dorobek naukowy zapewniający realizację programu, odpowiadający obszarowi nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, dziedzinie rolnictwo, dyscyplinie zootechnika, do której odnoszą się efekty kształcenia ocenianego kierunku. Dorobek naukowy kadry akademickiej jest ściśle związany z dyscypliną zootechnika, a w szczególności obejmuje takie zagadnienia jak: genetyczne i genomowe metody doskonalenia zwierząt użytkowych, doskonalenie produkcji zwierzęcej z uwzględnieniem różnych warunków gospodarowania, dobrostanu zwierząt i metod jego oceny, użytkowanie zwierząt futerkowych i amatorskich, nowych technologii produkcji pasiecznej i zwalczania warrozy, technologii produkcji i metod kształtowania i oceny jakości surowców zwierzęcych ukierunkowanych na wytworzenie bezpiecznej i prozdrowotnej żywności, żywieniowe metody stymulowania produktywności i zdrowotności zwierząt oraz biotechnik rozrodo ze szczególnym uwzględnieniem proteomiki męskiego układu rozrodczego. Kadra akademicka prowadząca zajęcia na ocenianym kierunku posiada duży, odpowiadający potrzebom dydaktycznym kierunku dorobek naukowy potwierdzony publikacjami w znaczących dla zootechniki czasopismach naukowych. W ostatnich pięciu latach opublikowano 350 publikacji w czasopismach wymienionych w części A wykazu MNiSW. Wśród nich znajdują się publikacje w najlepszych czasopismach światowych z zakresu zootechniki takich jak np. Journal of Animal Science, Poultry Science, Animal Feed Science and Technology, Meat Science, Journal of Animal Breeding and Genetics, Reproduction in Domestic Animals, Livestock Science, Apidologie, Small Ruminant Research. Ponadto pracownicy wydziału opublikowali w ww. okresie 128 prac z części B wykazu MNiSW, 19 monografii naukowych oraz 48 rozdziałów w monografiach naukowych wieloautorских. Uzyskano też dwa patenty na preparat do konserwacji nasienia zwierząt i preparat ziołowy przeznaczony dla zwierząt gospodarskich. Dowodem dużego doświadczenia naukowego kadry jest realizacja w ostatnich pięciu latach siedemnastu projektów badawczych finansowanych przez NCN, NCBiR i inne jednostki zewnętrzne takie jak MNiSW, z programu POIG, w ramach 7. Programu Ramowego UE i z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Realizowane projekty badawcze były/są ściśle związane z efektami kształcenia kierunku i dotyczą m.in. żywienia indyków w kontekście funkcjonowania przewodu pokarmowego, stabilności mikroflory przewodu pokarmowego, statusu immunologicznego i wyników odchovu; optymalizacji technologii produkcji kiszzonek wysokobiałkowych; optymalizacji produkcji wołowiny w Polsce; cech nasienia buhajów i knura; innowacyjnych produktów białkowych z roślin strączkowych do żywienia drobiu; preparatu synbiotycznego do profilaktyki zdrowotnej zwierząt; możliwości wykorzystania metioniny jako czynnika kształtującego potencjał antyoksydacyjny i system immunologiczny indyków; potencjału paszowego, energetycznego i ekonomicznego upraw ślazu pensylwańskiego; badań nad rolą pszczoł jako zapylaczy (współpraca europejska); innowacyjnego żywienia w zrównoważonej produkcji drobiarskiej; oceny liczebności i zagęszczenia jeleniowatych. W ocenie ZO PKA kompleksowa i różnorodna struktura kwalifikacji kadry naukowej Wydziału prowadzącej zajęcia na ocenianym kierunku, specyfika dorobku naukowego oraz doświadczenie w prowadzeniu badań naukowych, zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich zakładanych efektów kształcenia i realizacji programu studiów. Wyrazem doceniania kompetencji nauczycieli akademickich Wydziału jest wybór pięciu z nich do Komitetu Nauk Zootechnicznych i Akwakultury PAN, a także jednego z profesorów znajdujących się w minimum kadrowym kierunku zootechnika do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.

Na szczególne podkreślenie zasługuje dynamiczna współpraca naukowa z instytucjami związanymi z obszarem szeroko rozumianej zootechniki. W tym zakresie pracownicy Wydziału wykazują wyróżniającą aktywność. Wystarczy wspomnieć, że nakłady finansowe poniesione w latach 2013-2017 na realizację badań zleconych przez podmioty gospodarcze o 50% przekraczały kwoty uzyskane z projektów badawczych. W tych latach pracownicy Wydziału realizowali 134 tematy badawcze zlecane przez firmy paszowe, farmaceutyczne, stacje hodowli i unasienniania zwierząt, ośrodki hodowli zarodowej, centra hodowli i rozrodo zwierząt, przedsiębiorstwa innowacyjno-wdrożeniowe, ośrodki naukowe, laboratoria weterynaryjne i inne. Prace te dotyczyły m.in. zastosowania nowych pasz,

koncentratów paszowych i dodatków paszowych w żywieniu drobiu, świń, cieląt i pszczoł, określania wartości genetycznej buhajów, identyfikacji mutacji genowych warunkujących zmienność ekonomicznie ważnych cech zwierząt gospodarskich (np. lepszą przydatność technologiczną mleka), poszukiwania czynników warunkujących występowanie syndromu BBS u brojlerów, reakcji immunologicznej indyków na różne szczepionki. Powierzanie wielu tematów zleconych przez przedsiębiorców z branży zootechniki jest wyrazem doceniania wysokich kompetencji merytorycznych pracowników Wydziału, ich umiejętności współpracy, a także znakomitej bazy do prowadzenia badań.

Do minimum kadrowego dla kierunku zootechnika Uczelnia zgłosiła 14 nauczycieli na studiach pierwszego stopnia (4. profesorów tytularnych, 4. doktorów habilitowanych, 4. doktorów), a na studiach drugiego stopnia 14. nauczycieli (5. profesorów tytularnych, 3. doktorów habilitowanych, 5. doktorów). ZO PKA analizy minimum kadrowego dokonał w oparciu o zapisy zawarte w § 10, 11, 12 i 14 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 roku w sprawie warunków prowadzenia studiów (Dz. U. z 2016r. poz.1596). Samodzielni nauczyciele akademicki zgłoszeni do minimum kadrowego prowadzą na ocenianym kierunku zajęcia dydaktyczne w wymiarze przekraczającym 30 godzin, a doktorzy co najmniej 60 godzin. Jeden z doktorów habilitowanych zastępujący doktora w minimum kadrowym dla studiów drugiego stopnia realizuje zajęcia w wymiarze ponad 60 godzin. Wszyscy nauczyciele posiadają stopnie naukowe w obszarze nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie zootechnika. Analiza dorobku naukowego nauczycieli wchodzących w skład minimum kadrowego wykazała, że jest on na wysokim poziomie i ściśle związany obszarem kształcenia oraz dyscypliną – zootechnika, do której odnoszą się efekty kształcenia ocenianego kierunku. Proporcja liczby nauczycieli akademickich zaliczanych do minimum kadrowego do liczby studentów na kierunku wynosi (biorąc pod uwagę sumę liczby studentów na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych) dla studiów pierwszego stopnia 1:15,6, a dla studiów drugiego stopnia 1: 31,6 przy obowiązującym (granicznym) dla obszaru nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych 1: 60.

Nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na kierunku zootechnika stosują w pracy dydaktycznej różnorodne metody dydaktyczne. Są to tradycyjne metody podawcze takie jak wykłady, prezentacje multimedialne i filmy dydaktyczne, ale także szereg zajęć aktywizujących studentów w procesie uczenia się. Są to m.in. ćwiczenia laboratoryjne wymagające od studenta przeprowadzenia doświadczenia i opracowania sprawozdania, ćwiczenia uczące samodzielnego rozpoznawania roślin paszowych, surowców paszowych, analizy pasz, układania dawek paszowych, szacowania wartości genetycznej zwierząt gospodarskich, oceny surowców pochodzenia zwierzęcego, rozpoznawania i klasyfikowania nawozów mineralnych, rozpoznawania ras zwierząt, rozwiązywania zadań z użyciem programów statystycznych, ćwiczenia terenowe rozwijające wiedzę i umiejętności nabyta w salach wykładowych i ćwiczeniowych, wizyty studyjne, ćwiczenia komputerowe, prezentacje przygotowane przez studentów i dyskusja, konwersatoria, seminaria dyplomowe. Różnorodność stosowanych metod dydaktycznych oraz kompetencje dydaktyczne nauczycieli akademickich zostały potwierdzone podczas hospitacji prowadzonych przez ZO PKA na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych.

Nauczyciele akademicki Wydziału wykazują także dużą aktywność w przygotowywaniu i publikowaniu podręczników i skryptów akademickich np. Hodowla i użytkowanie owiec, Mleczarstwo polskie, Hodowla i użytkowanie drobiu, Biometria stosowana, Żywnienie koni, Hodowla i użytkowanie koni, Zwierzęta amatorskie i towarzyszące, Atlas patologii dzikich zwierząt, Amatorska hodowla wybranych gatunków ssaków, Łowiectwo i wybrane aspekty aktywnej ochrony przyrody w Polsce i inne.

4.2

Na kierunku zootechnika zajęcia dydaktyczne są powierzane nauczycielom akademickim na podstawie analizy ich kompetencji, wynikających z działalności badawczej i doświadczenia dydaktycznego. Wydział wypracował zasady postępowania w zakresie doboru i zapewnienia jakości kadry naukowo dydaktycznej. Procedury dotyczą zasad doboru nauczycieli akademickich do prowadzenia wykładów oraz sprawowania opieki nad dyplomantami, wyboru koordynatora przedmiotu, zasad zlecania seminariów i zasad prowadzenia zajęć dydaktycznych przez osoby zatrudnione w Uniwersytecie, ale nie będące nauczycielami akademickimi oraz osoby niezatrudnione w Uniwersytecie. Jednostki organizacyjne chcące upoważnić do prowadzenia wykładów, seminariów lub koordynowania przedmiotem składają wnioski wraz ze stosownym załącznikiem do prodziekana do

spraw kształcenia. Wniosek zawiera tabelę, w której podaje się nazwę przedmiotu, kierunek i specjalność, jednostkę realizującą przedmiot, nazwisko i imię kandydata, stopień naukowy, dyscyplinę naukową, informację czy dla kandydata Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy oraz uzasadnienie prowadzenia zajęć tj. dorobek naukowy, doświadczenie dydaktyczne, odbyte szkolenia, staże, praktyki etc. Prodziekan przekazuje wniosek do Wydziałowej Komisji Dydaktycznej, która wydaje opinię. Wnioski wraz z opinią WKD prodziekan przedstawia na Radzie Wydziału, która podejmuje decyzję w przedmiotowej sprawie. Informacja o decyzji RW jest przekazywana do zainteresowanych jednostek. Realizacja wykładów i sprawowanie opieki nad dyplomantem przez nauczyciela akademickiego Wydziału nie posiadającego stopnia doktora habilitowanego lub tytułu profesora oraz sprawowanie opieki nad dyplomantem wymaga odrębnej zgody Rady Wydziału. SeminaRIA dyplomowe może koordynować nauczyciel akademicki ze stopniem doktora habilitowanego lub z tytułem profesora. W opinii ZO PKA opisane i stosowane procedury przyczyniają się do powierzania zajęć najbardziej kompetentnym nauczycielom akademickim.

W realizacji modułów nie związanych bezpośrednio z dyscypliną zootechnika Wydział korzysta z nauczycieli akademickich zatrudnionych w innych jednostkach Uniwersytetu tj. Wydziałów: Weterynarii (anatomia zwierząt, anatomia i fizjologia koni, diagnostyka i profilaktyka chorób koni), Kształtowania Środowiska i Rolnictwa (chemia rolna z elementami gleboznawstwa, produkcja roślinna, użytki zielone w produkcji zwierzęcej), Biologii i Biotechnologii (inżynieria embrionalna, immunologia rozrodu, fizjologia zwierząt, botanika i fizjologia roślin, zoologia), Nauk o Środowisku (mikrobiologia), Nauk Ekonomicznych (polityka rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich, zarządzanie, ekonomika i podstawy marketingu, ekonomia, przedsiębiorczość, współczesne tendencje w zarządzaniu, podstawy przedsiębiorczości, Nauk Humanistycznych (etyczne aspekty hodowli zwierząt amatorskich), Nauk Technicznych (podstawy techniki rolniczej), Matematyki i Informatyki (technologia informacyjna). Takie działania ZO PKA uznaje za dobrą praktykę. Wydział nie zamyka się w realizacji kierunku zootechnika tylko w obrębie własnych pracowników, ale chętnie wykorzystuje potencjał dydaktyczny całego Uniwersytetu.

4.3

Polityka kadrowa na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt jest realizowana w oparciu o potrzeby w zakresie kształcenia, zapewnienia najwyższego poziomu badań naukowych, szczegółową analizę posiadanych zasobów kadrowych oraz posiadanych możliwości finansowych. Zasady polityki kadrowej są zawarte w uchwałach Senatu, zarządzeniach Rektora oraz uchwałach Rady Wydziału. Nauczyciele akademicki podlegają ocenie okresowej której zakres określa Uchwała Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego z dnia 21 czerwca 2013 roku. Zgodnie z Uchwałą osiągnięcia oceniane są w skali punktowej w trzech obszarach działalności: naukowej uwzględniającej kształcenie kadr naukowych, dydaktycznej i organizacyjnej i/lub popularyzatorskiej. Załącznik do Uchwały szczegółowo określa liczbę punktów za poszczególne osiągnięcia. W ocenie działalności dydaktycznej uwzględnia się wyniki ankiet studenckich. Ostateczna ocena pracownika kończy się uzyskaniem oceny pozytywnej, warunkowo pozytywnej lub negatywnej. Ta ostatnia jest równoznaczna z wnioskiem o rozwiązanie stosunku pracy. Uchwała obowiązuje wszystkie wydziały Uczelni. Jednak ze względu na dużą różnorodność działalności wydziałów Uniwersytetu progi punktów konieczne dla uzyskania oceny pozostawiono do decyzji Rad Wydziałów. Uchwała Rady Wydziału Bioinżynierii Zwierząt z dnia 13 grudnia 2013 roku określa minimalne wymagania punktowe do oceny pozytywnej nauczycieli akademickich na poszczególnych stanowiskach. Jak wynika z rozmów ZO PKA z władzami Wydziału w ostatnich latach żaden z pracowników Wydziału nie otrzymał oceny negatywnej.

Studenci mają możliwość ewaluacji kadry prowadzącej proces kształcenia przy pomocy anonimowych i dobrowolnych ankiet. Ankiety udostępniane są za pośrednictwem wirtualnej platformy USOS po zakończeniu semestru. Kwestionariusz składa się z 12 pytań, z których część odnosi się do postawy prowadzącego zajęcia. Studenci odpowiadają na pytania zaznaczając jedną z dostępnych opcji: Tak, Raczej tak, Trudno powiedzieć, Raczej nie, Nie. Studenci oceniają następujące aspekty: przedstawienie sylabusu na pierwszych zajęciach, zgodność treści programowych z sylabusem, efektywność wykorzystania czasu przeznaczonego na zajęcia, respektowanie zasad weryfikacji stopnia osiągnięcia efektów kształcenia przedstawionych w sylabusie, przekazywanie treści programowych w sposób zrozumiały i motywujący do samodzielnej nauki, postawa wykładowcy względem studentów, dodatkowe wsparcie merytoryczne ze strony prowadzącego w czasie zajęć i konsultacji, realizacja zajęć

zgodnie z harmonogramem oraz zaangażowanie nauczyciela akademickiego. Kolejne pytanie jest polem otwartym gdzie student może wpisać dowolną uwagę dotyczącą prowadzącego zajęcia. Ostatnie pytanie dotyczy struktury i przejrzystości ankiety ewaluacyjnej. W ocenie studentów obecnych na spotkaniu z ZO PKA, pytania w ankietach są sformułowane w sposób poprawny i umożliwiają wyrażenie opinii na temat jakości prowadzonych zajęć i postawy prowadzącego. Studenci są motywowani do wypełniania ankiet podczas zajęć, spotkań z opiekunami roku oraz akcji informacyjnych organizowanych przez Samorząd. Zwrotność ankiet oscyluje na poziomie 10-20% uprawnionych do wypełnienia. W opinii studentów niska zwrotność ankiet jest spowodowana faktem, iż wypełnienie wszystkich kwestionariuszy jest zbyt czasochłonne. Z uwagi na powyższe Władze Wydziału podjęły kroki mające na celu przywrócenie ankiet w formie papierowej. Zmiany zostaną wprowadzone przy okazji kolejnej sesji egzaminacyjnej.

Wydział Bioinżynierii Zwierząt posiada prawa do doktoryzowania i nadawania stopnia doktora habilitowanego. Istotnym elementem prowadzenia polityki wykorzystywania tych uprawnień jest określenie w ramach Uchwały RW w sprawie kryteriów awansu naukowego dodatkowych, w stosunku do przepisów ustawowych, kryteriów minimalnego dorobku naukowego uprawniających kandydata o wnioskowanie do RW o wszczęcie przewodu habilitacyjnego lub postępowania o tytuł profesora. Wydział określił także poprzez uchwałę RW kryteria minimalne przy ubieganiu się o zatrudnienie na poszczególnych stanowiskach naukowo-dydaktycznych. Jasne kryteria awansowania są elementem motywacyjnym dla pracowników Wydziału. W ostatnich latach (2011-2017) nastąpił bardzo dynamiczny rozwój kadry zaangażowanej w proces kształcenia na kierunku zootechnika. W tym okresie 14. nauczycieli akademickich uzyskało tytuł profesora, 11. stopień naukowy doktora habilitowanego oraz 11 pracowników stopień doktora. ZO PKA ocenia, że Wydział przywiązuje dużą wagę do rozwoju naukowego pracowników, stwarza ku temu optymalne warunki i stosuje właściwe metody motywacyjne.

Pracownicy Wydziału odbyli szereg kursów i szkoleń rozwijających kompetencje dydaktyczne. Dotyczyły one m.in. technik hodowli komórek zwierzęcych, rzeczoznawców klasyfikacji tusz, hipoterapii, opieki nad studentami niepełnosprawnymi, szkolenia i tresury psów, staży w ramach programu „Wzmocnienie potencjału dydaktycznego UWM w Olsztynie”, czy kursów języka obcego. Ponadto sami organizują kursy i szkolenia dla praktyków hodowlanych oraz upowszechniających naukę, jak na przykład siedem ogólnopolskich edycji warsztatów edukacyjnych „Od genu do genomu”, „Akademia Genomowa”, warsztaty dla szkół, kursy i szkolenia dla hodowców koni i inne.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Kompetencje naukowe i dydaktyczne kadry Wydziału są ściśle związane z ocenianym kierunkiem studiów, nauczyciele posiadają zróżnicowane kwalifikacje, ale ściśle mieszczące się w dyscyplinie zootechnika. Nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na kierunku zootechnika posiadają bardzo dobry, a niekiedy znacząco wyróżniający, dorobek naukowy mierzony publikacjami. Doświadczenie w prowadzeniu pracy naukowej stwarza optymalne warunki do właściwej realizacji programu studiów i zapewniają możliwość osiągnięcia przez studentów wszystkich zakładanych efektów kształcenia określonych dla ocenianego kierunku. Nauczyciele realizują projekty badawcze finansowane ze źródeł zewnętrznych. Na szczególne podkreślenie zasługuje bardzo duże zaangażowanie pracowników prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku w wykonywanie badań zlecanych przez jednostki zewnętrzne z obszaru szeroko rozumianej zootechniki. Nauczyciele ujęci w minimum kadrowym posiadają formalne wykształcenie i dorobek naukowy w dyscyplinie, do której odnoszą się efekty kształcenia. Są autorami, bądź współautorami podręczników akademickich. Wydział stosuje jasną i efektywną procedurę powierzania zajęć dydaktycznych nauczycielom akademickim. W realizacji niektórych przedmiotów podstawowych chętnie wykorzystuje potencjał kadrowy innych wydziałów Uniwersytetu. W ostatnich latach nastąpił bardzo dynamiczny rozwój kadry akademickiej, przejawiający się uzyskaniem dużej liczby tytułów profesora, stopni doktora habilitowanego i doktora. Wydział posiada przejrzyste i motywujące procedury obejmujące minimalne kryteria uprawniające do ubiegania się o stopnie i tytuły naukowe oraz poszczególne stanowiska pracowników naukowo-badawczych. Pracownicy Wydziału są aktywni w poszerzaniu swoich kompetencji dydaktycznych poprzez różnego rodzaju kursy i szkolenia. Są wybierani do ogólnopolskich gremiów kształtujących politykę naukową dyscypliny zootechnika.

Dobre praktyki

Kompleksowość kwalifikacji naukowych kadry akademickiej prowadzącej zajęcia na kierunku zootechnika uzyskiwana poprzez odpowiednią umiejętność łączenia badań naukowych z działaniami dla praktyki zootechnicznej.

Wzbogacanie doświadczenia kadry prowadzącej zajęcia na kierunku zootechnika w prowadzeniu badań naukowych poprzez realizację wyjątkowo dużej liczby prac badawczych wykonywanych na rzecz otoczenia gospodarczego.

Tematyka prowadzonych badań naukowych nauczycieli akademickich Wydziału ściśle związana z efektami kształcenia przedmiotów, które prowadzą.

Określona i działająca procedura powierzania zajęć dydaktycznych nauczycielom akademickim, pozwalająca na dobór nauczycieli o najwyższych kompetencjach do prowadzenia poszczególnych przedmiotów. Korzystanie z potencjału pracowników całego Uniwersytetu.

Jasne i mobilizujące wytyczne, uchwalone przez Radę Wydziału, określające wymagania przy ubieganiu o wszczęcie postępowania o nadanie stopni i tytułu naukowego, a także awansowania na poszczególne stanowiska akademickie.

Zalecenia

Brak

Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Wydział prowadzi na kierunku zootechnika szeroką, o zróżnicowanej formule współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Ze względu na rolniczy charakter regionu i jego intensywny rozwój, współpraca ma długą tradycję i dotyczy działalności naukowej oraz kształcenia. Wśród jednostek współpracujących znajdują się krajowe i zagraniczne ośrodki naukowo-badawcze, gospodarstwa rolne, zakłady doświadczalne, agencje restrukturyzacji, stacje hodowli, ośrodki doradztwa rolniczego, ogrody zoologiczne, schroniska dla zwierząt, gabinety weterynaryjne, a także przemysł paszowy i przetwórstwo spożywcze. Bardzo szeroki wachlarz podmiotów współpracujących, których działalność jest adekwatna do zakresu kształcenia umożliwia rozwój kierunku zootechnika przy znaczącym udziale interesariuszy zewnętrznych.

W celu zacieśniania współpracy oraz efektywnego wykorzystywania wniosków składanych przez otoczenie społeczno-gospodarcze oraz pracodawców na kierunku działa Wydziałowy zespół ds. współpracy z organizacjami pracodawców, który podczas systematycznych (minimum raz w roku) spotkań zbiera opinie, uwagi nt. jakości i efektów kształcenia na kierunku zootechnika. W spotkaniu w dniu 25.11.2017r. uczestniczyło siedem podmiotów: Ferma drobiu, Wytwórnia pasz „KADAR”, Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Olsztynie, Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji, Gospodarstwo Hodowlane, Zespół Szkół Gastronomiczno-Spożywczych, SHIUZ Centrum Genetyczne. Przedstawiciele otoczenia zwrócili uwagę na coraz większą potrzebę modyfikacji programu studiów w kierunku położenia nacisku na coraz węższą specjalizację produkcji zgodnie z trendami obserwowanymi na rynku pracy i zapotrzebowaniem na tego rodzaju specjalistów. Pracodawcy podkreślali wyróżniający się na tle innych Uczelni bardzo wysoki poziom wiedzy i umiejętności absolwentów ocenianego kierunku, co w połączeniu z praktyką stanowi bardzo istotny element kształcenia, dlatego zaoferowali możliwość odbywania przez studentów zootechniki praktyk w specjalistycznych gospodarstwach i przedsiębiorstwach. Współpraca z otoczeniem ma wymiar formalny i nieformalny opierający się na wielopokoleniowej edukacji na kierunku zootechnika, dzięki której na bazie zdobytej wiedzy i umiejętności absolwenci rozwijają z bardzo dobrymi efektami własne gospodarstwa rolne przejmowane od swoich rodziców, dziadków. To z kolei bardzo umacnia współpracę z kierunkiem nadając jej szczególny charakter. Formalna współpraca jest prowadzona w ramach zawartych umów z podmiotami, które obejmują realizację praktyk, staży zawodowych, szkoleń dla studentów i pracowników, udziału w wyposażaniu sal i udziału w realizacji zajęć dydaktycznych oraz w konkursach ogłaszanych przez potencjalnych pracodawców w celu pozyskiwania najlepszych

absolwentów. W 2017r. absolwentka zootechniki wygrała ogólnopolski konkurs na najlepszą pracę dyplomową wybraną przez firmę De Heus, która zaproponowała zwyciężczyni płatny staż.

Udział interesariuszy zewnętrznych w procesie kształcenia polega między innymi na przeprowadzaniu zajęć terenowych. Podczas ostatnich 2 lat akademickich zajęcia terenowe przeprowadzono m.in. z następujących przedmiotów oraz z udziałem wielu podmiotów gospodarczych: *Technologia produkcji przemysłowych mieszanek paszowych; Dodatki paszowe* - Wytwórnia pasz i premiksów „Agrocentrum” w Grajewie; *Technologie produkcji pasz* - WIPASZ Pasłęk; *Przedsiębiorstwo* PERKOZ, Lichtajny; *Wartość odżywcza surowców i pasz przemysłowych oraz ich przetwórstwo i uszlachetnianie* - SONAC Uśnice; *Wykorzystanie pasz gospodarskich w żywieniu zwierząt* - Gospodarstwo rolne Odkryty; *Technologie produkcji wieprzowiny* - Gospodarstwa hodowlane w Tuszewie k. Lubawy; *Ocena i zagospodarowanie surowców pochodzenia zwierzęcego* - OSI Poland FOODWORKS, Górka k. Ostródy; Zakłady mięsne MORLINY SA; *Przetwórstwo mięsa* - Zakłady mięsne WARMIA, Biskupiec; *Przetwórstwo mleka* - Ekołukta sp. z o.o.; Łukta; *Ekotechnologie w produkcji zwierzęcej* - Oczyszczalnia ścieków Łyna w Olsztynie; Terenowa stacja chemiczno-rolnicza w Olsztynie; Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi; *Zwierzęta w badaniach naukowych* - Schronisko dla zwierząt w Olsztynie; PAN w Olsztynie, ZHW w Olsztynie; *Zioła i rośliny lecznicze* - Bukwałd-warsztaty kulinarne; gospodarstwo „Lawendowe pola”; *Hodowla fermowa jeleniowatych* Łowiecstwo-Ferma jeleniowatych w Kosewie; park dzikich zwierząt w Kadzidłowie; *Technologie produkcji mleka* - Ferma E. i W. Jończyk, Garzewko; *Etologia zwierząt* - PAN Popielno; *Wybrane zagadnienia z hodowli, rehabilitacji i użytkowania koni*; *Rehabilitacja zwierząt* - TWK Warszawa-Służewiec; SK Krasne; *Produkcja wołowego mięsa kulinarnego*; *Technologie produkcji mięsa wołowego* - Stado bydła Hereford Mysłaki Małe k. Miłakowa; *Kształtowanie i ocena jakości produktów drobiarskich* - Zakład uboju drobiu Indykpol SA.

Inne formy współpracy z otoczeniem w zakresie kształcenia to wizyty studyjne oraz realizacja prac dyplomowych na potrzeby i przy udziale przedsiębiorstw. W latach 2016/2017 i 2017/2018 z udziałem interesariuszy zewnętrznych, np. Stado Ogierów w Łacku, Nadleśnictwo Nowe Ramuki, Ayurvet Limited, Cedrob SA, studenci kierunku zootechnika zrealizowali około 70 prac w tym 45 tematów w kooperacji z prywatnymi gospodarstwami rolnymi.

Przedstawiciele interesariuszy zewnętrznych na spotkaniu z ZO PKA w dniu 28.05.2018r. podczas wizytacji potwierdzili, że na rynku pracy, szczególnie lokalnym jest bardzo duże zapotrzebowanie na absolwentów kierunku zootechnika. Interesariusze potwierdzili również, że biorą czynny udział w spotkaniach formalnych i nieformalnych z pracownikami kierunku i studentami około jeden raz w miesiącu i aktywnie uczestniczą w życiu środowiska naukowego czego efektem jest zauważalny wpływ na program i efekty kształcenia, tak aby kwalifikacje absolwentów były zbieżne z wymaganiami pracodawców.

Inne formy kontaktów z otoczeniem społeczno-gospodarczym to współpraca ze szkołami, i organizowanie przez kierunek wykładów, warsztatów, zajęć laboratoryjnych przeznaczonych dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych z Olsztyna i regionu (np. LO II w Olsztynie, LO w Iławie, Technika Rolnicze w Bolesławowie, Smołajnach i Dobrocinie, Zespół Szkół Chemicznych i Ogólnokształcących w Olsztynie, Gimnazjum w Dywitach, Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Szymanowie, Zespół Placówek Edukacyjnych w Olsztynie). Wydział organizuje również akcje promocyjne, których celem jest przybliżenie potencjalnym kandydatom możliwości, jakie daje studiowanie na kierunku zootechnika.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Wydział doskonale wykorzystuje szanse, które wynikają z lokalnego otoczenia regionu, w którym funkcjonują liczne duże, średnie i małe gospodarstwa rolne, przemysł przetwórczy i podmioty o działalności spójnej z programem i strategią rozwoju działalności naukowej, badawczej i edukacyjnej, w tym stosowanych metod kształcenia, tj. prowadzenie zajęć terenowych, udział studentów w pracach badawczych, konkursy prac dyplomowych. Na podkreślenie zasługuje skala współpracy komercyjnej z otoczeniem, która przynosi dodatkowe fundusze wykorzystywane do rozwoju zaplecza naukowo-badawczego, oraz podnoszenia poziomu kształcenia, a także wzmocnienia zaplecza kadry kierunku. Wykaz umów komercyjnych na realizację projektów badawczych zawartych w ciągu ostatnich dwóch

lat z wiodącymi firmami o zasięgu międzynarodowym, np. Huvepharma, DSM, EW-Nutrition Petra, Previon, Evonik Nutrition, Novus International, Phytobiotics, Cargill jest imponujący i pokazuje jak duże efekty, również w konkretnym wymiarze finansowym może przynieść współpraca z otoczeniem i zrozumienie oraz aktywna realizacja jego potrzeb. Skala zawartych umów z podmiotami gospodarczymi oraz aplikacyjny charakter realizowanych tematów naukowo-badawczych wymaga wykorzystania w szerokim zakresie specjalistycznej, najnowszej wiedzy oraz nowoczesnej aparatury, co jest niepodważalnym potwierdzeniem rozumienia potrzeb rynku i bezpośredniego wpływu nauki reprezentowanej przez kierunek na rozwój gospodarki.

Współpraca nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku zootechnika z otoczeniem społeczno – gospodarczym jest wyróżniająca z uwagi na :

- wysoką świadomość potrzeby współpracy i umiejętności kadry do budowania różnych płaszczyzn tej współpracy oraz niestandardową skalę współpracy, wykorzystującą skutecznie specyfikę lokalnego środowiska gospodarczego i społecznego do rozwoju Wydziału w zakresie m.in. finansowego wsparcia badań naukowych , rozbudowy infrastruktury i pozyskiwanie nowoczesnego sprzętu,
- potwierdzony rzeczywisty udział i nieprzeciętne zaangażowanie interesariuszy zewnętrznych w proces edukacji studentów, uwzględniający doskonalenie metod nauczania i podnoszenie poziomu praktycznych umiejętności absolwentów, zgodnie z potrzebami rynku,
- zakres współpracy z otoczeniem społeczno – gospodarczym, w wyniku której kadra prowadząca zajęcia na ocenianym kierunku dysponuje i systematycznie rozszerza zaplecze do praktycznej edukacji studentów, co potwierdza rynek pracy,
- skuteczne zarządzanie praktykami, stworzenie studentom możliwości świadomego wyboru miejsca praktyk, monitorowanie ich realizacji oraz efektów kształcenia, ciągły rozwój szerokiego zakresu zajęć terenowych..

Dobre praktyki

Wszelkstronna współpraca z otoczeniem w bardzo różnorodnych płaszczyznach komercyjnych i niekomercyjnych, przynosząca korzyści wszystkim zaangażowanym stronom.

Bardzo duża świadomość znaczenia sfery aplikacyjnej prowadzonych badań i przedsięwzięć naukowych oraz edukacyjnych.

Wychodzenie z pomysłami i inicjatywami do środowiska zewnętrznego i dostosowywanie koncepcji rozwoju kierunku do potrzeb rynku.

Zalecenia

Brak

Kryterium 6. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

W planie studiów uwzględniono naukę z języka obcego. Studenci studiów pierwszego stopnia realizują naukę języka w wymiarze 120 godzin, co umożliwia nabycie umiejętności językowych na poziomie B2, a na drugim stopniu w liczbie 30 godzin (B2+). Lektoraty w ww. wymiarze realizowane są na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych.

Wydział uczestniczy w programie wymiany międzynarodowej nauczycieli i studentów Erasmus+. W tym zakresie współpracuje z ośmioma uczelniami z Litwy, Czech, Grecji, Włoch, Węgier, Turcji i USA. Zainteresowanie studentów kierunku zootechnika odbyciem części studiów za granicą jest dość umiarkowane. W latach 2015-2018 jedynie 9 studentów skorzystało z tej możliwości. Z zagranicy przyjechało dwóch studentów. Z opinii studentów, wyrażonej podczas spotkania z ZO PKA wynika, że powodem niewielkiego zainteresowania tą formą kształcenia jest, według nich, niewystarczająca znajomość języka obcego, a także motywy o charakterze osobistym. Pewną przeszkodą są też różnice programowe pomiędzy studiami w kraju, a programem oferowanym przez uczelnie partnerskie. Studenci o możliwości wymiany są informowani za pomocą strony internetowej, tablic informacyjnych i przekazów słownych w czasie zajęć. Studenci obecni na spotkaniu z ZO PKA

wyrazili pozytywną opinię na temat sposobów informowania i zachęcania do wzięcia udziału w wymianie. Byli oni świadomi procedur, wymagań i korzyści wynikających z uczestnictwa w programie wymiany międzynarodowej.

W wymianie międzynarodowej w ramach programu Erasmus+ uczestniczą nauczyciele akademicy Wydziału, prowadząc zajęcia na uniwersytetach w Kownie (jedna osoba) i Pradze (jedna osoba), a także w latach 2015-2017 czterokrotnie na Wydziale zajęcia prowadził profesor z Litwy. W opinii ZO PKA korzystanie z programu Erasmus+ przez studentów i pracowników wymaga intensyfikacji. Wydział czyni starania w tym kierunku m.in. poprzez oferowanie od bieżącego roku akademickiego ośmiu przedmiotów do wyboru prowadzonych w języku angielskim. W 2017 roku wydział złożył wniosek w projekcie Erasmus+ o mobilność z państwami spoza UE. Obecnie w ramach pozyskanych środków planowany jest 5-miesięczny wyjazd studenta i pracownika do USA.

Umieędzynarodowieniu studiów sprzyja współpraca z Iowa State University. W roku 2014 i 2015 odbyły się warsztaty studenckie, na którym polsko-amerykańskie zespoły studentów prezentowały wspólnie przygotowane projekty na temat produkcji zwierzęcej w ramach zrównoważonego rozwoju. Studenci kierunku chętnie uczestniczą w praktykach zagranicznych. Na podstawie umowy zawartej przez Wydział z Regionalbauernverband (Hesja-Niemcy) w latach 2013-2017 praktyki w Niemczech odbyło 20. studentów kierunku.

Elementem umieędzynarodowienia kierunku jest zatrudnienie w bieżącym roku profesora z Litwy jako profesora wizytującego, a od kolejnego roku akademickiego planowane jest (rozmowy zostały sfinalizowane) profesora z USA.

Dużą mobilnością charakteryzuje się kadra prowadząca zajęcia na kierunku zootechnika. Pracownicy i doktoranci Wydziału odbywają staże zagraniczne, realizują wspólne projekty badawcze (np. „ProLegu” i ProRapesedd” w ramach inicjatywy CORNET i inne w ramach porozumień dwustronnych), prowadzą konsultacje naukowe. W sumie w latach 2015-2017 wyjazdy zagraniczne zrealizowało 76 pracowników naukowo dydaktycznych, a na Wydziale gościło 143 pracowników zagranicznych ośrodków naukowych. Pracownicy Wydziału wykonują prace badawczo-rozwojowe na zlecenie podmiotów zagranicznych.

Duża mobilność naukowa kadry dydaktycznej Wydziału i doświadczenia nabyte podczas wyjazdów zagranicznych niewątpliwie przekładają się na doskonalenie programu prowadzonych zajęć dydaktycznych.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Studenci kierunku zootechnika mają możliwość nauki języka obcego na poziomie B2 (studia pierwszego stopnia) i B2+ (studia drugiego stopnia) Pracownicy i studenci uczestniczą w wymianie międzynarodowej w ramach programu Erasmus+, choć zaangażowanie studentów w mobilność międzynarodową należy zintensyfikować. Wydział zatrudnia profesorów wizytujących. Kadra Wydziału uczestniczy w we wspólnych badaniach z jednostkami naukowymi i podmiotami gospodarczymi z zagranicy. Pracownicy często korzystają z różnych form wyjazdów zagranicznych, a Wydział gości naukowców z zagranicy.

Dobre praktyki

Zalecenia

Zintensyfikować działania na rzecz większej mobilności studentów w ramach programu Erasmus+

Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia

- 7.1. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa
- 7.2. Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne
- 7.3. Rozwój i doskonalenie infrastruktury

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

7.1

Infrastrukturę dydaktyczną i naukową Wydziału stanowi 12 budynków zlokalizowanych w dzielnicy Olsztyna – Kortowo oraz obiektach w bliskiej okolicy Olsztyna w Bałdach. Całkowita powierzchnia sal dydaktycznych, laboratoriów, pracowni komputerowych i pomieszczeń dla zwierząt to ponad 13 tys. m². Ponadto wydział korzysta z infrastruktury gospodarstwa doświadczalnego w Bałcynach (około 40 km od Olsztyna). Głównym budynkiem wydziałowym jest obiekt przy ul. Oczapowskiego 5, w którym oprócz jednostek naukowych znajduje się także dziekanat. W dyspozycji Wydziału jest duża sala wykładowa na 220 osób oraz 21 sal audytoryjnych na 12-64 osoby. Wszystkie sale audytoryjne wyposażone są w sprzęt multimedialny. Sale ćwiczeniowe są wyposażone w podstawowy sprzęt laboratoryjny oraz materiały poglądowe takie jak np. tablice ras zwierząt, modele uli, kolekcje surowców paszowych itp. W sali komputerowej znajdują się komputery z aktualnym, licencjonowanym oprogramowaniem, adekwatnym do potrzeb kierunku. Kluczowymi miejscami zapewniającymi studentom nabywanie umiejętności praktycznych i wykonywanie doświadczalnych prac dyplomowych są pracownie i laboratoria badawcze. Są to:

- Pracownie biochemiczne (5) - przeprowadzanie podstawowych i specjalistycznych analiz biochemicznych, oceny jakości nasienia zwierząt.
- Pracownia pierzarska wyposażona w wzorcowe próbki pierza, stanowiska do oznaczania jakości pierza i puchu, tablice poglądowe.
- Laboratorium oceny jakości jaj - wykonywanie analiz związanych z właściwościami fizykochemicznymi jaj.
- Laboratorium oceny produktów drobiarskich - ocena ilości i jakości tłuszczu drobiowego, profilu mikrobiologicznego przewodu pokarmowego drobiu oraz wskaźników wytrzymałościowych kości ptaków.
- Pracownia magisterska genetyki molekularnej przeznaczona do samodzielnej pracy dyplomantów obejmującej identyfikację polimorfizmu DNA oraz analizę bioinformatyczną.
- Laboratorium diagnostyki DNA – poszukiwanie, identyfikacja i wykorzystanie molekularnych markerów cech użytkowości i zdrowia zwierząt.
- Laboratorium genomiki funkcjonalnej zwierząt – analiza porównawcza profili transkrypcyjnych komórek i tkanek zwierzęcych, ekspresji genów oraz detekcji QTLcech użytkowości zwierząt gospodarskich.
- Laboratorium immunocytochemiczne – diagnostyka zakażeń wirusem BLV, analizy ilościowych wskaźników diagnostycznych krwi oraz analizy rozmazów z pełnej krwi obwodowej.
- Laboratorium genomiki zwierząt z pracownią analiz mikromacierzy DNA - skanowanie genomów zwierzęcych przy użyciu mikromacierzy BeadChip firmy Illumina oraz statystyczna obróbka danych genomowych.
- Laboratorium oceny mleka surowego - podstawowe i specjalistyczne analizy laboratoryjne mleka.
- Laboratorium wełnoznawcze – organoleptyczna i specjalistyczna ocena wełny
- Laboratorium badań środowiskowych - analiza zanieczyszczeń gazowych i mikrobiologicznych powietrza pomieszczeń inwentarskich.
- Laboratorium kriokonserwacji nasienia – nowoczesne metody kriokonserwacji nasienia
- Laboratorium sensoryczne – analiza sensoryczna i instrumentalna żywności pochodzenia zwierzęcego
- Laboratorium analizy i oceny jakości pasz – analiza pasz, a także stanowiska dla zwierząt do badania strawności, bilansu azotu, testy wzrostowe na trzodzie chlewnej, owcach cielętach i drobiu
- Laboratorium monitoringu jakości i bezpieczeństwa produktów pszczelich – ocena produktów takich jak miód i obnuża pyłkowe.
- Laboratorium oceny mięsa i produktów mięsnych.

Wszystkie laboratoria i sale ćwiczeniowe są wyposażone w sprzęt laboratoryjny i aparaturę, adekwatną do realizowanego programu ćwiczeń. Wydział dysponuje także nowoczesną, często unikalną aparaturą, z której korzystają studenci podczas zajęć praktycznych oraz prac przygotowujących w ramach działalności kół naukowych i przygotowania prac dyplomowych. Można tutaj przykładowo wymienić takie urządzenia badawcze jak: chromatografy gazowe i cieczone, spektrofotometry, analizator biochemicznych parametrów krwi, urządzenia do chemicznego oznaczania frakcji włókna surowego, automatyczna stacja izolacji DNA, automatyczna stacja pipetująca, systemy do elektroforezy poziomej i pionowej na poliakrylamidach, zestaw do analizy białek metodą ELISA, skaner do mikromacierzy wraz z oprogramowaniem, automatyczna stacja do hybrydyzacji mikromacierzy, aparat do elektroforezy mikrofluidycznej, fluorymetry i luminometry, separator magnetyczny komórek,

mikroskop fluorescencyjny, kompletny system genotypowania technologii Illumina (iSCAN), MilkoScan, BactoCount, spektrometr absorpcji atomowej, analizator Kjeltex 2200 system I Foss Tecator, aparat do pomiaru barwy MiniScan, zestaw do instrumentalnej analizy stanu higieniczno-sanitarnego surowców zwierzęcych BACTRAC, : Foss Tecator Fibertec System M 1020. Możliwość zapoznania się z działaniem nowoczesnej aparatury badawczej w znacznym stopniu przyczynia się do nabywania przez studentów umiejętności badawczych.

Studenci kierunku zootechnika korzystają podczas edukacji z unikalnych w skali kraju zasobów zwierząt hodowlanych. Laboratorium dydaktyczne – badawcze Hodowli Owiec i Kóz, zlokalizowane w Kortowie przy u. Słonecznej, posiada kolekcję 17 ras owiec (m.in. czterorożna owca jakoba, rasa skuddy, świniarka, merynos barwny, owca fińska) i 7 ras kóz (m.in. mięsna koza burska, mleczna koza alpejska, wełnista koza angorska) oraz lamy i alpaki. Hala inwentarzowa jest wyposażona w kojce dla małych przeżuwaczy z automatycznymi poidłami, korytami i paśnikami. System telewizyjny umożliwia obserwowanie i rejestrowanie zachowania się zwierząt. Przeszkłony korytarz umożliwia bezpośrednią obserwację zwierząt. Studenci uczestniczą w podstawowych zabiegach pielęgnacyjnych, ważeniu zwierząt, oceniają pokrój, przy użyciu ultrasonografu uczą się diagnozowania ciąży, oceny umięśnienia i otluszczenia. Częścią obiektu jest pomieszczenie do oceny wartości rzeźnej i mlecznej wyposażone w mini linię do rozbioru tusz i ruchomą platformę udojową. Studenci mają także możliwość praktycznego zapoznania się z działaniem sprzętu wykorzystywanego w przetwórstwie mięsa jak np. wilk, kuter misowy, mieszkarka, nastrzykiwarka, nadziewarka tłokowa, aplikator do szynek, masownica próżniowa, komora wędzalnica, pakowarki próżniowe itp. W sali dydaktycznej znajduje się sprzęt multimedialny oraz współpracujący z kamerą i komputerem mikroskop do badań włókien wełny.

W infrastrukturze Wydziału znajduje się ośrodek jeździecki zlokalizowany w Kortowie przy u, Słonecznej. Ośrodek dysponuje krytą ujeżdżalnią, dwoma placami treningowymi, padokami oraz czterema stajniami na 40 koni utrzymywanych w systemie boksowym, ponadto sprzętem do użytkowania koni (kielezna, uzdy, siodła, chomąta, sprzęt do pielęgnacji i pomiarów, powozy, przeszkody). Obiekty służą do realizacji zajęć praktycznych takich jak obserwacji behawioralnych, zajęć z zakresu pielęgnacji, korekcji i podkuwania koni, treningu wierzchowego i zaprzęgowego, nauki jazdy konnej i hipoterapii.

Do realizacji zajęć praktycznych z zakresu chowu trzody chlewnej wykorzystywany jest ośrodek w Bałcynach. Nowoczesny obiekt posiada stanowiska dla 100 loch. Studenci mogą tutaj prześledzić cały cykl produkcyjny od porodówki, poprzez segment dla warchlaków i loszek remontowych po tuczarnię.

Zajęcia praktyczne z zakresu drobiarstwa odbywają się w obiektach zlokalizowanych w Bałdach koło Olsztyna. Obiekt posiada dwie hale do odchovu indyków rzeźnych, kurcząt brojlerów i kur niosek. W każdej hali znajduje się 28 przedziałów. Odchów ptaków jest całkowicie zautomatyzowany. Elektronicznie sterowane jest zadawanie paszy z ośmiu silosów paszowych, linie pojenia, co umożliwia pomiar zużycia wody w każdym przedziale doświadczalnym. W obiekcie znajdują się pomieszczenia do odchovu kur nieśnych w systemie bateryjnym i ściółowym. Ponadto ośrodek dysponuje 40. klatkami, umożliwiającymi precyzyjne badania bilansowe. Studenci w ramach zajęć z drobiarstwa mogą zapoznać się z całym procesem technologicznym produkcji mięsa (indyki, brojlery) i produkcji jaj.

Studenci odbywają praktyki zawodowe w gospodarstwach Wydziału, ale częściej w innych wyspecjalizowanych jednostkach zajmujących się hodowlą zwierząt. Wydział posiada bardzo dobre kontakty z otoczeniem gospodarczym, co sprawia, że praktyki studenckie są realizowane w wiodących, nowoczesnie wyposażonych i prowadzonych gospodarstwach.

W opinii ZO PKA dzięki posiadanej infrastrukturze i kontaktom z otoczeniem społeczno-gospodarczym kierunek skutecznie realizuje założone cele programowe zgodne z oczekiwaniami rynku, w tym biznesu i osiąga założone efekty w zakresie wiedzy, umiejętności i przygotowania praktycznego do przyszłej pracy absolwentów.

Władze Wydziału dokładają wszelkich starań, aby umożliwić studiowanie osobom niepełnosprawnym. Budynek główny ma podjazd, windę. Studenci mogą liczyć na pomoc stenotypisty, tłumacza języka migowego, psychologa. Na terenie Uczelni znajduje się dziewięć terminali z dostępem do tłumaczenia języka migowego on-line. Uczelnia dysponuje szczegółową mapą cyfrową dla niepełnosprawnych, będącą przewodnikiem po infrastrukturze. Baza ta jest udostępniana także na

urządzenia mobilne. Do dyspozycji studentów są schodolazy przenośne, umożliwiające transport wózka w budynkach bez windy.

W obiektach dydaktycznych i badawczych zachowywane są przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy.

W budynkach dydaktycznych znajdują się punkty dostępne do szerokopasmowego Internetu. Studenci mają bezpłatny dostęp do sieci eduroam na terenie budynków Wydziału. Wszyscy studenci na czas trwania studiów mają założone konto pocztowe na serwerach uczelnianych.

7.2

Biblioteka Uniwersytecka zlokalizowana jest na terenie kampusu Kortowo. Jest to w pełni nowoczesny obiekt umiejscowiony w budynku o powierzchni ponad 19 tys. m². Księgozbiór liczy ponad milion woluminów, obejmujący ok. 800 tys. wydawnictw zwartych, prawie 200 tys. wydawnictw ciągłych i ponad 60 tys. zbiorów specjalnych. Około 250 tys. woluminów jest udostępnianych w wolnym dostępie z Kolekcji Dziedziny (dla studentów zootechniki w Kolekcji Nauk Przyrodniczo-Technicznych – Kolekcja Zielona), lub w przypadku podręczników, Kolekcji Dydaktycznej, a także poprzez Oddział Informacji Naukowej lub Oddział Zbiorów Specjalnych. Rzadsze pozycje, których nie ma w zbiorach Biblioteki mogą być sprowadzone za pośrednictwem Wypożyczalni Międzybibliotecznej. Od 2017 roku funkcjonuje także cyfrowa wypożyczalnia międzybiblioteczna „Academica”.

Biblioteka jest czynna od poniedziałku do soboty w godz. 8-20, a w czasie sesji do 22. W gmachu Biblioteki czytelnicy mają do dyspozycji 720 miejsc czytelnianych, 166 stanowisk komputerowych, 10 stanowisk do pracy dostosowanych dla osób niepełnosprawnych, 8 kabin do pracy indywidualnej. Na terenie budynku jest możliwość korzystania z sieci bezprzewodowej. Czytelnik niepełnosprawny ma możliwość skorzystania z pomocy opiekuna bibliotecznego, który oferuje mu pomoc przy przemieszczaniu się po bibliotece i korzystaniu z dostępnych urządzeń. Bibliotekarz dostarcza potrzebne materiały bez konieczności osobistego wyjmowania ich z półek. Studenci niepełnosprawni są obsługiwani poza kolejnością. Wejście do Biblioteki jest dostosowane do możliwości osób niepełnosprawnych. Oprogramowanie dostępne na komputerach w bibliotece jest przystosowane do potrzeb osób niedowidzących i słabosłyszących.

Biblioteka Uniwersytecka zapewnia łączność internetową z zasobami Wirtualnej Biblioteki Nauki. Studenci i pracownicy mają możliwość korzystania z różnych źródeł elektronicznych. Wśród nich są: polskie bazy bibliograficzne (AGRO, SIGŻ), zagraniczne bazy bibliograficzne (AGRIS, Medline, PubMed, SCOPUS, Web of Science Core Collection), zagraniczne bazy pełnotekstowe (Cambridge Journals, EBSCO, ProQuest, Public Library of Science PLoS, Science Direct, Springer Link, Taylor and Francis, Wiley Online Library) oraz z wyszukiwarki czasopism elektronicznych (lista A-to-Z, ARIANTA). Ze zbiorów Biblioteki uprawnieni użytkownicy posiadający kartę biblioteczną, login i hasło do konta bibliotecznego mogą korzystać z dowolnego miejsca na terenie Biblioteki, w sieci UWM i z komputerów domowych (za pośrednictwem systemu identyfikacji HAN). Zasób czasopism adekwatnych do kierunku zootechnika obejmuje także ponad 250 tytułów w formie papierowej oraz łącznie prawie 2 tys. woluminów podręczników. Pozycje z Kolekcji Nauk Przyrodniczo-Technicznych udostępniana jest w czytelni tematycznej, natomiast podręczniki (Kolekcja Dydaktyczna) są w wolnym dostępie. Zapewniony jest dostęp do literatury wskazanej w sylabusach. System identyfikacji indywidualnej, powiązany z bazą biblioteczną, zapewnia przez całą dobę dostęp do oferowanych zasobów elektronicznych, a także składanie zamówień, prolongatę wypożyczeni, weryfikację stanu konta. Zwrot książek możliwy jest całodobowo z wykorzystaniem wrzutni.

7.3

Stan techniczny bazy lokalowej jest weryfikowany na bieżąco przez administratorów budynków. Urządzenia audiowizualne i sprzęt multimedialny znajdują się pod stałym nadzorem informatyka i pracowników obsługi, co pozwala na szybkie usuwanie usterek bez blokowania procesu dydaktycznego. W jednostce prowadzony jest okresowy przegląd (choć niesformalizowany) i ocena jakości infrastruktury dydaktycznej, na podstawie której formułuje się wnioski dotyczące uzupełnienia wyposażenia, planu napraw i remontów posiadanych zasobów oraz nowych inwestycji. W Bibliotece Uniwersyteckiej działa Zespół ds. Kształtowania Księgozbioru, który koordynuje zakupy dla wszystkich wydziałów, w tym dla Wydziału Bioinżynierii Zwierząt. Studenci obecni na spotkaniu z ZO PKA potwierdzili, że w przypadku braku jakiegokolwiek podręcznika Biblioteka dokonuje niezwłocznego

zakupu. Władze dziekańskie i inni pracownicy Wydziału są niezwykle aktywni w ubieganiu się o środki zewnętrzne na zakup najnowocześniejszej aparatury badawczej i dydaktycznej.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Kierunek zootechnika korzysta z nowoczesnej bazy własnej oraz innych wydziałów kooperujących w procesie nauczania. Sale dydaktyczne, ćwiczeniowe jak również laboratoria w, w których odbywają się zajęcia stanowią bardzo dobrą bazę do kształcenia, zarówno pod względem ich liczby, jak i powierzchni i wyposażenia. Wzorowo zaprojektowano strukturę pracowni i laboratoriów badawczych-dydaktycznych w pełni pokrywającą profil kierunku zootechnika. Jednostki Wydziału mają w dyspozycji nowoczesną ponadstandardową aparaturę badawczą, i co najważniejsze, z aparatury tej korzystają studenci kierunku. Szczególnie wyróżniająca cechą bazy naukowo-dydaktycznej jest stały dostęp studentów zootechniki do materiału zwierzęcego, zgromadzonego bądź na terenie Kortowa lub w bliskim sąsiedztwie Olsztyna. Wydział dysponuje własnym bardzo dobrze wyposażonym ośrodkiem jeździeckim, ośrodkiem utrzymania małych przeżuwaczy (z kolekcją gatunków i ras, umożliwiającym także ocenę surowców pochodzenia zwierzęcego), nowoczesną w pełni zautomatyzowaną bazą drobiarską (indyki, kurczęta – brojlery, kury nioski) i własną doświadczalną chlewnią. Obiekty te umożliwiają studentom bezpośrednią konfrontację wiedzy nabytej w salach wykładowych i ćwiczeniowych z praktyką zootechniczną.

Biblioteka Uniwersytecka jest obiektem posiadającym ponad przeciętną kolekcję zbiorów, w tym także związanych z kierunkiem zootechnika, w tym literaturę wskazaną w sylabusach. Na podkreślenie zasługuje łatwa dostępność zbiorów za pomocą systemów elektronicznych. W Bibliotece jest wiele miejsc do pracy własnej studentów. Biblioteka i inne obiekty, w których odbywają się zajęcia są dostosowane dla osób niepełnosprawnych. Wydział monitoruje zasoby materialne. Pracownicy i studenci Wydziału mają możliwość zgłaszania do władz dziekańskich potrzeb w zakresie infrastruktury dydaktycznej, które w miarę możliwości są zaspokajane. Władze Wydziału i inni pracownicy wykazują szczególną aktywność w ubieganiu się o środki finansowe na doposażenie posiadanych obiektów. Realizacja potrzeb w zakresie uzupełniania księgozbioru odbywa się za pośrednictwem Zespołu ds. Kształtowania Księgozbioru działającego przy Bibliotece głównej

Dobre praktyki

Dbłość o utrzymanie rozwój i obiektów, w których przebywają zwierzęta. Bogata kolekcja gatunków i ras zwierząt gospodarskich. Dobrze zaprojektowane i zrealizowane wyposażenie obiektów, umożliwiające studentom naukę pełnego procesu technologicznego w chowie zwierząt – „od pola do stołu”

Bardzo dobre wyposażenie w nowoczesną aparaturę naukowo-badawczą, systematyczne ubieganie się o środki na jej zakup.

Organizacja Biblioteki Uniwersyteckiej – wyodrębnienie kolekcji tematycznych, ułatwiających czytelnikowi poruszanie się po zbiorach. W pełni z informatyzowany dostęp do zbiorów.

Zalecenia

Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągnięcia efektów kształcenia

8.1. Skuteczność systemu opieki i wspierania oraz motywowania studentów do osiągnięcia efektów kształcenia

8.2. Rozwój i doskonalenie systemu wspierania oraz motywowania studentów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

8.1

Studenci są motywowani do osiągnięcia efektów kształcenia poprzez funkcjonujący na uczelni system stypendiów i nagród określonych w art. 173 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym z 2005 r.

Jedną z form motywowania studentów do osiągania wysokich wyników w nauce jest możliwość indywidualizacji programu studiów. Studenci szczególnie wyróżniający się w nauce mogą wystąpić do Dziekana o zgodę na Indywidualny Program Studiów, na co pozwala § 14 Regulaminu Studiów. Rozwiązanie to zapewnia indywidualny dobór przedmiotów i dostosowany do predyspozycji i zainteresowań studenta harmonogram ich realizacji. Osobę opiekuna dydaktycznego oraz szczegółowe zasady organizacji Indywidualnego Programu Studiów określa Rada Wydziału. Obecnie na kierunku Zootechnika nie ma studentów korzystających z prawa do Indywidualnego Programu Studiów.

Wsparcie ze strony nauczycieli akademickich polega przede wszystkim na pomocy w doborze własnej ścieżki naukowej, prowadzeniu badań i doświadczeń w laboratoriach, opiece nad tworzeniem pracy dyplomowej oraz bieżącej ocenie stopnia osiągnięcia efektów kształcenia za pomocą poszczególnych form weryfikacji. Z uwagi na niewielką liczbę studentów istnieje możliwość indywidualnego podejścia do każdego z interesariuszy. Studenci obecni na spotkaniu z ZO PKA pozytywnie zaopiniowali formy wsparcia i opieki ze strony nauczycieli akademickich. Szczególnie podkreślali życzliwość prowadzących oraz możliwość szybkiego kontaktu za pomocą poczty elektronicznej lub rozmowy telefonicznej.

Poszczególnym rocznikom przydzielony jest opiekun roku, który jest dobierany z grona pracowników naukowo-dydaktycznych Wydziału. Opiekun pełni funkcję pośrednika w przypadku zgłaszania skarg i sugestii dotyczących kształcenia i studiowania na wizytowanym kierunku. Osoby obecne na spotkaniu twierdziły, iż spotkania z opiekunem roku odbywają się w zależności od potrzeb studentów. W czasie spotkania z opiekunem studenci mają możliwość otwartego wypowiedzenia się na temat procesu kształcenia oraz innych spraw dotyczących studiowania. Studenci obecni na spotkaniach z ZO PKA pozytywnie zaopiniowali wsparcie ze strony instytucji opiekuna roku.

Obecni na spotkaniu uczestnicy seminariów dyplomowych wyrażali pozytywne opinie na temat form wsparcia i pomocy ze strony opiekunów. Kryteria wyboru opiekuna pracy dyplomowej nie są określone w sposób formalny i zależą od zasad ustalonych przez samego promotora. Studenci wybierając opiekuna pracy dyplomowej kierują się przede wszystkim chęcią dalszego uczestnictwa w wybranej przez siebie ścieżce naukowej. Piszą oni prace pod okiem pracowników, którzy posiadają wiedzę w wybranym przez nich zakresie. Z uwagi na dużą liczbę pracowników pod nadzorem których możliwe jest wykonanie pracy dyplomowej, studenci nie zgłaszali zastrzeżeń do tego rozwiązania. Liczba dyplomantów przypadających na jednego promotora nie powoduje nadmiernego obciążenia nauczyciela akademickiego i pozwala na indywidualne podejście do każdego ze studentów.

Instytucjami służącymi rozwijaniu zainteresowań studentów są koła naukowe, które charakteryzują się zróżnicowanym profilem działalności. Na wydziale działa łącznie 13 kół naukowych. W czasie spotkania ZO PKA z kołami naukowymi obecni byli przedstawiciele następujących organizacji: Naukowe Koło Hodowców Trzody Chlewej, Naukowe Koło Drobiarzy, Naukowe Koło Pszczelarskie „Dzikie Pszczoły”, Studenckie Koło Hodowców Bydła, Studenckie Koło Naukowe Hodowców Owiec i Kóz „Chimera”, Studenckie Naukowe Koło Hodowców Zwierząt Łownych „Hubertus”, Koło Naukowe Hodowców Koni i Jeździectwa „TOGO”, Naukowe Koło Oceny Surowców i Produktów Zwierzęcych, Studenckie Koło Naukowe „Hodowców zwierząt amatorskich”, Studenckie Koło Naukowe Miłośników Psów Użytkowych, Naukowe Koło Żywienia Zwierząt, Naukowe Koło Biochemii i Biotechnologii Zwierząt oraz Koło Naukowe Pasjonatów Higieny i Dobrostanu Zwierząt. Studenci zrzeszeni w kołach naukowych biorą czynny udział w wielu konferencjach i sympozjach o zasięgu krajowym i międzynarodowym gdzie wygłaszają swoje referaty. Wygrywają konkursy na najlepsze prace i otrzymują wyróżnienia od organizatorów konferencji (m.in. w 2017. Zastosowanie produktów pszczelich w medycynie weterynaryjnej - nowy rozdział w historii apiterapii- realia i dalsze perspektywy rozwoju. IV Pszczelarska Konferencja Młodych Naukowców w Zgorzelcu, 25.04.2017 – I miejsce, Wpływ różnych rozcieńczeń i temperatury przechowywania na wybrane parametry kinematyczne kriokonserwowanych plemników knura. 27-28 kwietnia 2015 Olsztyn XLIV Międzynarodowe Seminarium Kół Naukowych – I miejsce). Członkowie kół prowadzą lub uczestniczą w prowadzeniu badań naukowych na bazie których tworzone są publikacje naukowe i rozdziały w monografiach. Studenci są również autorami lub współautorami wielu publikacji popularno-naukowych oraz organizatorami i uczestnikami licznych obozów naukowych. Każde z wymienionych Studenckich Kół Naukowych ma swojego opiekuna, który jest powoływany z grona pracowników uczelni. Członkowie kół naukowych wyrażali pozytywne opinie na temat form wsparcia i

opieki ze strony opiekunów, którzy doradzają im w kwestiach merytoryczno-organizacyjnych i skutecznie motywują do poszerzania j wiedzy i umiejętności.

Studenci kierunku mają swoją reprezentację w Wydziałowym Samorządzie Studenckim. Działania Samorządu skupiają się przede wszystkim na reprezentowaniu studentów przed Władzami Wydziału i Uczelni, animowaniu życia studenckiego oraz prowadzeniu działalności mającej na celu promocję Wydziału i Uczelni. Samorząd jest organizatorem, lub współorganizatorem wielu akcji i przedsięwzięć takich jak „Otrzęsiny”, zbiórka żywności dla schronisk dla zwierząt, pomoc rodzinom w ramach „Szlachetnej Paczki”, zbiórka w ramach „KortoMikołaj”, Piknik Inspiracji w Iławie, wybór wydziałowego „Belfra roku”, Juwenalia, Dzień Otwartych Drzwi UWM etc. Członkowie Samorządu mają swoich przedstawicieli w Senacie Uczelni, Radzie Wydziału, Komisji Dydaktycznej, Komisji ds. Zapewniania Jakości Kształcenia, Komisji ds. Promocji oraz Komisji Stypendialnej. Członkowie Samorządu Studentów obecni na spotkaniu z ZO PKA nie zgłaszali zastrzeżeń do systemu finansowania ich działalności. W budynku Wydziału zostało wygospodarowane pomieszczenie na potrzeby Samorządu, w którym znajduje się komputer z dostępem do Internetu oraz wyposażenie biurowe niezbędne do prowadzenia działalności.

Na Uczelni funkcjonuje system wsparcia osób niepełnosprawnych. Studenci z dysfunkcjami narządu słuchu mogą liczyć na pomoc ze strony tłumacza języka migowego, który pomaga studentowi podczas zajęć oraz egzaminów i zaliczeń. Dodatkowo osoby głuchonieme mają możliwość wypożyczenia tabletu z zainstalowanym dostępem do abonamentu tłumacza języka migowego oraz skorzystania z terminalu umożliwiającego połączenie on-line z tłumaczem języka migowego. Studenci z dysfunkcjami słuchu mogą liczyć na pomoc ze strony stenotypisty, który w czasie rzeczywistym notuje treści przekazywane podczas zajęć, a następnie udostępnia materiały studentom. Studenci z dysfunkcjami utrudniającymi poruszanie się mogą skorzystać z ułatwienia w postaci usługi transportowej. Uczelnia oferuje studentom transport z miejsca zamieszkania na uczelnię oraz na miejsce praktyk pojazdem przystosowanym do przewożenia osób niepełnosprawnych. Prowadzone są lektoraty dedykowane z języka obcego, a osoby które z uwagi na swoją niepełnosprawność mają ograniczone możliwości posługiwania się językiem polskim mogą skorzystać z lektoratów z tego języka. W siedzibie SJO przy ul Obrońców Tobruku 3, w Sali nr 12 znajduje się sprzęt przeznaczony do kształcenia osób niewidomych i niedosłyszących, min: powiększalnik elektroniczny, brajlowska maszyna do pisania, tablica interaktywna.. Pracownie komputerowe wyposażone są w specjalistyczną klawiaturę BigKeys, myszkę BigTrack, myszkę rozpoznającą ruch głowy SmartNav, program udźwiękowiający Jows 11.0, program powiększający obraz Magic 12.0, powiększalnik stacjonarny Prisma Autofocus, drukarkę brajlowską SpotDot Emprint. Jednostki takie jak dziekanat, akademiki, Biblioteka, Pływalnia, Biuro ds. Studenckich itp. wyposażone są w podblatowe pętle indukcyjne. Biuro ds. Osób Niepełnosprawnych organizuje wiele wydarzeń o charakterze integracyjnym, np. zawody koszykówki, konkursy wędkarskie, spływy kajakowe oraz wyjazdy na konferencje przeznaczone dla osób niepełnosprawnych. Organizowane są szkolenia dla pracowników i studentów w ramach których przekazywane są informacje na temat możliwości włączenia wszystkich członków społeczności akademickiej w proces wsparcia osób niepełnosprawnych.

W zakresie doradztwa zawodowego i edukacyjnego studentów kierunku wspiera Biuro Karier. Zadaniem jednostki jest pozyskiwanie ofert pracy dla studentów, organizacja spotkań studentów z doradcami zawodowymi oraz przeprowadzanie szkoleń z zakresu nabywania kompetencji miękkich. Biuro Karier organizuje również cykliczne spotkania studentów z pracodawcami, w czasie których przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego uczelni informują studentów o aktualnie oczekiwanych kompetencjach na rynku pracy. Pracownicy jednostki oferują możliwość przeprowadzenia symulacji rozmowy kwalifikacyjnej i oferują pomoc przy tworzeniu dokumentów aplikacyjnych. Organizowane są warsztaty w ramach których studenci mają możliwość zdobyć kompetencje z zakresu autoprezentacji, wystąpień publicznych i innych aspektów umiejętności interpersonalnych.

Za administracyjną obsługę studentów odpowiada Dziekanat. Jednostka jest do dyspozycji studentów we wtorki i środy (w godzinach 11:00-14:00) oraz czwartki i piątki (w godzinach 8:00-12:00). W celu dostosowania godzin otwarcia do ram czasowych dyspozycyjności studentów niestacjonarnych w soboty odbywa się dodatkowy dyżur w godzinach 8:00-12:00. Studenci wyrazili pozytywne opinie na temat ram czasowych w których dostępna jest obsługa administracyjna. Pozytywnie oceniona została również życzliwość pracowników.

Studenci mają możliwość kontaktu z władzami dziekańskimi w wyznaczonych godzinach przyjęć. Każdy student ma możliwość indywidualnych konsultacji z prowadzącymi zajęcia podczas wyznaczonych i podanych do ogólnej wiadomości godzin (informacja na stronie internetowej i drzwiach pokoju nauczyciela). W kwestiach związanych z organizacją praktyk studenci kontaktują się z pełnomocnikiem ds. praktyk studenckich. Za sprawy związane z wymianą międzynarodową i wyjazdami zagranicznymi studentów i pracowników odpowiedzialny jest wydziałowy pełnomocnik ds. programu Erasmus+ oraz pełnomocnik ds. programów wymiany studentów i doktorantów.

8.2

Studenci otrzymują informacje o dostępnych systemach wsparcia za pomocą źródeł takich jak: strona internetowa, wirtualna platforma USOS, portale społecznościowe, ogłoszenia i plakaty oraz tablice informacyjne. Stosowane są również przekazy słowne podczas prowadzenia zajęć lub spotkań ze studentami.

Ocena systemu wsparcia możliwa jest za pomocą nieformalnych metod ewaluacji. Należą do nich: bezpośrednie zgłaszanie uwag i opinii do pracowników uczelni, zabranie głosu w czasie cyklicznych spotkań studentów z opiekunem roku oraz przekazanie uwag i spostrzeżeń za pośrednictwem Samorządu Studenckiego. Nie zaobserwowano sformalizowanych form ewaluacji systemu wsparcia studentów. Jednak z rozmów ZO PKA ze studentami podczas spotkania wynika, że poziom obsługi administracyjnej oraz jakość kadry wspierającej proces kształcenia spełnia ich oczekiwania.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Kadra prowadząca proces kształcenia wspiera studentów w kwestii doboru własnej ścieżki naukowej i nabywania kompetencji badawczych. Studenci mają możliwość rozwoju w wielu kołach naukowych. Jednostka oferuje wieloaspektowe formy wsparcia studenckiego ruchu naukowego. Rozbudowany i wieloaspektowy system wsparcia niepełnosprawnych studentów umożliwia pełny udział w procesie kształcenia osobom z dysfunkcjami poszczególnych zmysłów i narządów. Formy wsparcia ze strony Biura Karier pozwalają studentom na zdobycie kompetencji miękkich, które są przydatne na rynku pracy. System wsparcia i motywowania studentów nie podlega sformalizowanemu systemowi ewaluacji.

Dobre praktyki

Zalecenia

W celu doskonalenia form wsparcia i motywowania studentów zaleca się stworzenie formalnego systemu ewaluacji tych aspektów. Przykładem dobrej praktyki w tym zakresie jest uzupełnienie ankiet studenckich o pytania za pomocą których studenci wyrażą swoją opinię na temat jakości obsługi administracyjnej i innych form wsparcia.

8. Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny.

Zalecenie	Charakterystyka działań doskonalących oraz ocena ich skuteczności
Niewielki wymiar ma wymiana międzynarodowa studentów	Studenci korzystają z praktyk zagranicznych w instytucji, z którą Wydział podpisał oficjalną umowę. W celu poprawy kompetencji językowych studentów wprowadzono osiem przedmiotów do wyboru prowadzonych w języku angielskim. Wydział zatrudnił profesora wizytującego z Litwy. Od kolejnego roku akademickiego zostanie zatrudniony kolejny visitig professor z USA.

